REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/2067 AL COMISIEI

din 19 decembrie 2018

privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ([1]), în special articolul 15 și articolul 10a alineatul (2),

întrucât:

(1) Prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în regim de urgență, pentru a ține seama de prima ediție a Standardelor internaționale și a practicilor recomandate referitoare la protecția mediului – Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) (anexa 16, volumul IV al Convenției de la Chicago), adoptată de către Consiliul OACI cu ocazia celei de a zecea reuniuni a celei de a 214-a sesiuni ale sale din 27 iunie 2018, care urmează să se aplice începând cu 2019.

(2) Este necesar un cadru general de norme pentru acreditarea verificatorilor pentru a se asigura că verificarea rapoartelor operatorului sau ale operatorului de aeronave în cadrul sistemului Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, care trebuie prezentată în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei ([2]), este efectuată de verificatori care au competența tehnică de a executa sarcinile încredințate în mod independent și imparțial, în conformitate cu cerințele și principiile stabilite în prezentul regulament.

(3) Experiența dobândită în aplicarea Regulamentului (UE) nr. 600/2012 al Comisiei ([3]) a demonstrat necesitatea de a îmbunătăți, clarifica și simplifica normele de acreditare și de verificare pentru a promova în continuare armonizarea și a spori eficiența sistemului. Prin urmare, este necesar să se aducă o serie de modificări la Regulamentul (UE) nr. 600/2012. Din rațiuni de claritate, regulamentul respectiv ar trebui înlocuit.

(4) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]) stabilește un cadru general pentru a facilita libera circulație a serviciilor și a furnizorilor de servicii în Uniune, păstrând în același timp o înaltă calitate a serviciilor. Armonizarea de către Uniune a normelor de acreditare și de verificare legate de sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii ar trebui să contribuie la crearea unei piețe mai competitive pentru verificatori, asigurând în același timp transparența și informarea operatorilor și a operatorilor de aeronave.

(5) La punerea în aplicare a articolului 15 din Directiva 2003/87/CE, este necesar să se asigure o sinergie între cadrul cuprinzător de acreditare instituit prin Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) și dispozițiile conexe din Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([6]), pe de o parte, și caracteristicile specifice ale sistemului Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și cerințele esențiale pentru punerea în aplicare eficace a Directivei 2003/87/CE, pe de altă parte. Regulamentul (CE) nr. 765/2008 ar trebui să se aplice în continuare aspectelor privind acreditarea verificatorilor care nu sunt abordate de prezentul regulament. În special, trebuie să se asigure faptul că, în cazul în care, din cauza practicilor interne ale unui stat membru, se desfășoară o procedură alternativă acreditării, și anume

([1]) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 181, 12.7.2012, p. 1).

([4]) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

([5]) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

([6]) Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

certificarea verificatorilor care sunt persoane fizice de către o autoritate națională desemnată de statul membru în cauză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008, statul membru respectiv furnizează probe documentare care să ateste că autoritatea națională întrunește un nivel de credibilitate similar celui deținut de organismele naționale de acreditare care au fost supuse cu succes unei evaluări la nivel de omologi organizată de către organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din regulamentul menționat.

(6) Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) prevede un sistem independent și neutru de acreditare sau de acordare de licențe pentru verificatorii de mediu. Din motive de coerență și pentru a reduce sarcina administrativă impusă statelor membre și operatorilor economici, este oportun să se țină seama de sinergiile dintre regulamentul menționat și prezentul regulament.

(7) Sistemul de verificare și de acreditare ar trebui să evite duplicarea inutilă a procedurilor și a organizațiilor instituite în temeiul altor instrumente juridice ale Uniunii, fapt care ar împovăra excesiv statele membre sau operatorii economici. Prin urmare, este oportun să se țină cont de cele mai bune practici care rezultă din aplicarea standardelor armonizate adoptate de Comitetul European de Standardizare pe baza unei solicitări formulate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), cum ar fi standardul armonizat privind cerințele generale pentru organismele de acreditare care acreditează organismele de evaluare a conformității și standardul armonizat privind cerințele pentru organismele care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, precum și în Documentul EA-6/03 și în alte documente tehnice elaborate de Cooperarea Europeană pentru Acreditare sau de alte organisme.

(8) Atunci când se stabilesc norme armonizate privind verificarea rapoartelor operatorilor sau ale operatorilor de aeronave și acreditarea verificatorilor, este necesar să se asigure că sarcina impusă operatorilor care emit o cantitate mai mică de dioxid de carbon (CO_2) pe an, operatorilor de aeronave considerați emițători de talie redusă de dioxid de carbon în sensul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066, precum și resurselor disponibile ale statelor membre, nu este disproporționată în raport cu obiectivele urmărite.

(9) Pentru utilizarea optimă a sinergiilor și având în vedere importanța verificării datelor utilizate pentru actualizarea criteriilor de referință *ex ante* și pentru stabilirea alocării cu titlu gratuit pentru instalații, este oportun să se includă norme pentru verificarea rapoartelor privind datele de referință și a rapoartelor privind datele unei instalații nouintrate, care sunt prevăzute în Regulamentul delegat …/… al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) în normele armonizate pentru verificarea și acreditarea verificatorilor.

(10) Articolul 27 din Directiva 2003/87/CE le permite statelor membre să excludă din sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră instalațiile de mici dimensiuni, care fac obiectul unor măsuri echivalente, cu condiția să fie respectate condițiile prevăzute la articolul respectiv. Articolul 27a din Directiva 2003/87/CE le permite statelor membre să excludă din sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră instalațiile care emit sub 2 500 de tone, cu condiția să fie respectate condițiile prevăzute la articolul respectiv. Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în mod direct instalațiilor excluse în temeiul articolului 27 sau 27a din Directiva 2003/87/CE, cu excepția cazului în care statul membru decide că prezentul regulament ar trebui să se aplice.

(11) În conformitate cu principiile prevăzute în anexa V la Directiva 2003/87/CE, verificatorul trebuie să efectueze o vizită la fața locului pentru a verifica limitele instalației respective sau ale operatorului de aeronave, pentru a evalua funcționarea dispozitivelor de măsurare și a sistemelor de monitorizare, pentru a realiza interviuri și pentru a desfășura alte activități. Verificatorul nu ar trebui să renunțe la vizita la fața locului decât în anumite condiții.

(12) În conformitate cu principiile prevăzute în anexa V la Directiva 2003/87/CE, verificatorul trebuie să aplice o abordare bazată pe riscuri cu scopul de a obține un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă că emisiile sau datele tonă-kilometru totale nu conțin inexactități materiale și că raportul poate fi avizat ca satisfăcător. Nivelul de asigurare trebuie să facă trimitere la profunzimea și gradul de detaliu al activităților de

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

([3]) Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

verificare desfășurate pe parcursul verificării și la modul de formulare a declarației privind avizul de verificare. În cazul în care constatările și informațiile obținute în cursul procesului de verificare impun acest lucru, verificatorul ar trebui să fie obligat să adapteze una sau mai multe dintre activitățile procesului de verificare pentru a îndeplini cerințele pentru obținerea unei asigurări rezonabile.

(13) Pentru a se evita orice confuzie între rolul autorității competente și al verificatorului, ar trebui definite în mod clar responsabilitățile verificatorului în momentul efectuării verificării. Verificatorul ar trebui să considere planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă ca punct de referință și să evalueze dacă planul respectiv și procedurile descrise în acesta au fost aplicate în mod corect. În cazul în care verificatorul identifică o neconformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, ar trebui să fie responsabilitatea lui să includă respectiva problemă de neconformitate în raportul de verificare.

(14) Pentru realizarea unei verificări eficace a raportului unui operator sau al unui operator de aeronave, este necesară înțelegerea deplină a activităților desfășurate de operator sau de operatorul de aeronave. Verificatorul ar trebui să desfășoare activitățile de verificare solicitate numai după ce s-a asigurat, în urma unei evaluări preliminare, că deține competența necesară în acest sens. În vederea atingerii unui nivel înalt de calitate a activităților de verificare, ar trebui elaborate norme armonizate pentru o evaluare preliminară care să stabilească dacă verificatorul este competent, independent și imparțial în ceea ce privește efectuarea activităților de verificare solicitate în conformitate cu normele și principiile prevăzute în prezentul regulament.

(15) Schimbul de informații relevante între operator sau operatorul de aeronave și verificator este esențial pentru toate aspectele procesului de verificare, în special în etapa precontractuală, pentru efectuarea unei analize strategice de către verificator, precum și pe parcursul verificării. Trebuie stabilit un set de cerințe armonizate care să reglementeze schimbul de informații dintre operator sau operatorul de aeronave și verificator în orice moment.

(16) Toate activitățile de verificare din cadrul procesului de verificare sunt interconectate și ar trebui să se finalizeze cu emiterea de către verificator a unui raport de verificare, care să conțină o declarație de verificare în concordanță cu rezultatul evaluării realizate în scop de verificare. Ar trebui stabilite cerințe armonizate privind rapoartele de verificare și efectuarea activităților de verificare pentru a se asigura faptul că rapoartele de verificare și activitățile de verificare din statele membre îndeplinesc aceleași standarde.

(17) Analizarea susceptibilității datelor raportate de a conține inexactități materiale constituie o parte esențială a procesului de verificare și determină modul în care ar trebui desfășurate activitățile de verificare de către verificator. Prin urmare, fiecare element din procesul de verificare este strâns legat de rezultatul analizei acestor riscuri de inexactități.

(18) Ar trebui să se prevadă dispoziții specifice pentru verificarea raportului operatorilor de aeronave și al operatorilor de situri care fac obiectul Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

(19) Raportarea corectă și eficace a emisiilor de gaze cu efect de seră de către operator sau operatorul de aeronave este esențială pentru punerea în aplicare a Directivei 2003/87/CE. Pentru a se asigura funcționarea corespunzătoare a procesului de monitorizare și de raportare, îmbunătățirea continuă a performanței operatorului sau a operatorului de aeronave ar trebui să facă parte din activitățile de verificare desfășurate de verificator.

(20) Activitățile de verificare și emiterea rapoartelor de verificare ar trebui să fie efectuate exclusiv de către verificatori și de către personalul competent al acestora. Verificatorii ar trebui să stabilească și să perfecționeze permanent procesele interne prin care se asigură faptul că întregul personal implicat în activitățile de verificare deține competența necesară pentru a îndeplini sarcinile care i-au fost încredințate. Criteriile necesare pentru a determina competența verificatorilor ar trebui să fie identice în toate statele membre. De asemenea, acestea ar trebui să fie verificabile, obiective și transparente.

(21) Organismul național de acreditare instituit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 ar trebui să fie împuternicit să acrediteze și să emită o declarație învestită cu autoritate asupra competenței unui verificator de a efectua activitățile de verificare în conformitate cu prezentul regulament, să adopte măsuri administrative și să supravegheze verificatorii.

(22) Modelele și formatele specifice de fișiere care trebuie utilizate de verificatori promovează armonizarea între statele membre și evită diferențele de abordare. Verificatorii ar trebui să utilizeze modele sau formate de fișiere specifice elaborate de Comisie. În cazul în care un stat membru a elaborat modele sau specificații naționale privind formatul fișierelor, acestea ar trebui să aibă cel puțin același conținut ca modelele elaborate de Comisie pentru a asigura abordări armonizate.

([1]) Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

(23) Statele membre care nu consideră importantă sau sustenabilă din punct de vedere economic crearea organismului național de acreditare sau desfășurarea activităților de acreditare ar trebui să apeleze la organismul național de acreditare al unui alt stat membru. Numai organismele naționale de acreditare care au fost supuse cu succes unei evaluări la nivel de omologi organizate de organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 ar trebui să aibă dreptul de a desfășura activitățile de acreditare prevăzute în prezentul regulament.

(24) Organismele naționale de acreditare care demonstrează conformitatea cu prezentul regulament și care au fost deja supuse cu succes evaluării la nivel de omologi organizate de organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 765/2008 ar trebui să fie considerate ca îndeplinind cerințele procedurale impuse organismelor naționale de acreditare, cum ar fi cerințele privind structura organismului național de acreditare, stabilirea unui proces de garantare a competențelor, stabilirea procedurilor și a sistemului de management necesare, precum și a măsurilor de garantare a confidențialității informațiilor obținute și ar trebui scutite de o nouă evaluare la nivel de omologi ca urmare a intrării în vigoare a prezentului regulament. În conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), informațiile despre mediu din rapoartele verificate ale operatorului sau ale operatorului de aeronave deținute de autoritățile publice ar trebui făcute publice pentru a se asigura transparența, sub rezerva anumitor cerințe privind confidențialitatea.

(25) Cooperarea efectivă dintre organismele naționale de acreditare sau, după caz, dintre alte autorități naționale și autoritățile competente este esențială pentru funcționarea corespunzătoare a sistemului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră și pentru supravegherea calității verificărilor. Din motive de transparență, este necesar să se asigure faptul că organismele naționale de acreditare sau, după caz, alte autorități naționale și autoritățile competente stabilesc mijloace efective de schimb de informații. Schimburile de informații dintre autoritățile competente și dintre autoritățile competente și organismele naționale de acreditare sau alte autorități naționale ar trebui să beneficieze de garanțiile cele mai riguroase de confidențialitate și de secret profesional și să fie gestionate în conformitate cu dreptul aplicabil la nivel național și la nivelul Uniunii.

(26) Prezentul regulament include îmbunătățiri ale proceselor de acreditare și de verificare care iau parțial în considerare prima ediție a Standardelor internaționale și a practicilor recomandate referitoare la protecția mediului - Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) (anexa 16, volumul IV al Convenției de la Chicago), adoptată de către Consiliul OACI cu ocazia celei de a zecea reuniuni a celei de a 214-a sesiuni ale sale din 27 iunie 2018. Se modifică, de asemenea, Regulamentul privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE pentru a ține seama de prima ediție a Standardelor internaționale și a practicilor recomandate, iar aceste două instrumente sunt completate de un act delegat în temeiul articolului 28c din Directiva 2003/87/CE.

(27) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului privind schimbările climatice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește dispozițiile aplicabile verificării rapoartelor prezentate în temeiul Directivei 2003/87/CE, precum și dispozițiile aplicabile acreditării și supravegherii verificatorilor.

De asemenea, prezentul regulament precizează, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 765/2008, dispozițiile pentru recunoașterea reciprocă a verificatorilor și evaluarea la nivel de omologi a organismelor naționale de acreditare în temeiul articolului 15 din Directiva 2003/87/CE.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică verificării emisiilor de gaze cu efect de seră și a datelor tonăkilometru generate începând cu 1 ianuarie 2019 și raportate în temeiul articolului 14 din Directiva 2003/87/CE, precum și verificării datelor relevante pentru actualizarea criteriilor de referință *ex ante* și pentru determinarea alocării cu titlu gratuit pentru instalații.

([1]) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, pe lângă definițiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 2003/87/CE și la articolul 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, se aplică următoarele definiții:

1. „risc de nedetectare” înseamnă riscul ca verificatorul să nu detecteze o inexactitate materială;

2. „acreditare” înseamnă atestarea de către un organism național de acreditare a faptului că un verificator îndeplinește atât cerințele stabilite de standardele armonizate, în sensul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, cât și cerințele stabilite de prezentul regulament pentru a efectua verificarea raportului unui operator sau al unui operator de aeronave în temeiul prezentului regulament;

3. „verificator” înseamnă o persoană juridică sau o altă entitate juridică care desfășoară activități de verificare în conformitate cu prezentul regulament și care este acreditată de un organism național de acreditare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și cu prezentul regulament, sau o persoană fizică autorizată în alt mod, fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) din regulamentul menționat, la momentul emiterii unui raport de verificare;

4. „verificare” înseamnă activitățile desfășurate de un verificator pentru a emite un raport de verificare în temeiul prezentului regulament;

5. „inexactitate” înseamnă o omisiune, o declarație falsă sau o eroare conținută în datele raportate de către operator sau operatorul de aeronave, cu excepția incertitudinii admisibile în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066.

6. „inexactitate materială” înseamnă o inexactitate care, potrivit opiniei verificatorului, atunci când este luată individual sau agregată cu alte inexactități, depășește pragul de semnificație sau care ar putea influența modul în care autoritatea competentă va trata raportul operatorului sau al operatorului de aeronave;

7. „raportul operatorului sau al operatorului de aeronave” înseamnă raportul anual de emisii care trebuie prezentat de operator sau de operatorul de aeronave în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, raportul privind datele tonăkilometru care trebuie prezentat de către operatorul de aeronave în scopul depunerii cererii de alocare a certificatelor în temeiul articolelor 3e și 3f din directiva respectivă, raportul privind datele de referință prezentat de operator în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) …/… sau raportul privind datele prezentat de operator în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din regulamentul respectiv;

8. „domeniul de acreditare” înseamnă activitățile menționate în anexa I pentru care se solicită sau s-a acordat acreditarea;

9. „competență” înseamnă capacitatea de a aplica cunoștințele și aptitudinile deținute pentru a desfășura o anumită activitate;

10. „pragul de semnificație” înseamnă pragul cantitativ sau punctul critic peste care inexactitățile, luate individual sau agregate cu alte inexactități, sunt considerate materiale de către verificator;

11. „sistem de control” înseamnă evaluarea riscurilor de către un operator sau operator de aeronave și întregul set de activități de control, inclusiv managementul continuu, instituite, documentate, aplicate și menținute de către un operator sau operator de aeronave în temeiul articolului 59 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau în temeiul articolului 11 din Regulamentul delegat (UE) …/…, după caz;

12. „activități de control” înseamnă acțiunile desfășurate sau măsurile puse în aplicare de către operator sau operatorul de aeronave pentru a reduce riscurile inerente;

13. „neregularitate” înseamnă una dintre următoarele situații:

    (a) în scopul verificării raportului de emisii al unui operator, orice act sau omiterea unui act de către operator ce contravine permisului de emisie de gaze cu efect de seră și cerințelor din planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă;

    (b) în scopul verificării raportului de emisii sau a raportului privind datele tonăkilometru al unui operator de aeronave, orice act sau omiterea unui act de către operatorul de aeronave ce contravine cerințelor din planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă;

    (c) în scopul verificării raportului privind datele de referință prezentat de către operator în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) …/… sau raportul privind datele unei instalații nou-intrate prezentat de operator în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din regulamentul respectiv, orice act sau omisiune a unui act a operatorului care este contrară cerințelor din planul privind metodologia de monitorizare;

    (d) în scopul acreditării în temeiul capitolului IV, orice act sau omiterea unui act de către verificator ce contravine cerințelor din prezentul regulament;

14. „sit” înseamnă, în scopul verificării raportului de emisii sau a raportului privind datele tonă-kilometru al unui operator de aeronave, locurile exacte în care este definit și gestionat procesul de monitorizare, inclusiv cele în care sunt controlate și stocate datele și informațiile relevante;

15. „mediu de control” înseamnă mediul în care funcționează sistemul de control intern, precum și ansamblul acțiunilor întreprinse de conducerea unui operator sau a unui operator de aeronave pentru a asigura sensibilizarea cu privire la respectivul sistem de control intern;

16. „risc inerent” înseamnă susceptibilitatea unui parametru din raportul unui operator sau al unui operator de aeronave de a conține inexactități care pot fi materiale atunci când sunt luate individual sau agregate cu alte inexactități, înainte de a lua în considerare efectul oricărei activități de control asociate;

17. „risc de control” înseamnă susceptibilitatea unui parametru din raportul unui operator sau al unui operator de aeronave de a conține inexactități care pot fi materiale atunci când sunt luate individual sau agregate cu alte inexactități și care nu vor fi împiedicate sau identificate și corectate la timp de sistemul de control;

18. „risc de verificare” înseamnă riscul, fiind o funcție a riscului inerent, a riscului de control și a riscului de nedetectare, ca verificatorul să emită un aviz de verificare necorespunzător în momentul în care raportul operatorului sau al operatorului de aeronave conține inexactități materiale;

19. „asigurare rezonabilă” înseamnă un nivel de asigurare ridicat, dar nu absolut, exprimat sub formă de afirmație în avizul de verificare, cu privire la faptul că raportul operatorului sau al operatorului de aeronave supus verificării conține sau nu inexactități materiale;

20. „proceduri analitice” înseamnă analiza fluctuațiilor și a tendințelor la nivelul datelor, inclusiv analiza relațiilor care nu sunt compatibile cu alte informații relevante sau care se abat de la cantitățile preconizate;

21. „documentația internă de verificare” înseamnă toate documentele interne elaborate de către un verificator pentru a înregistra toate dovezile documentare și justificarea activităților desfășurate în vederea verificării raportului unui operator sau al unui operator de aeronave;

22. „auditor EU ETS principal” înseamnă un auditor EU ETS însărcinat cu îndrumarea și supravegherea echipei de verificare și responsabil cu efectuarea verificării raportului unui operator sau al unui operator de aeronave și cu raportarea în această privință;

23. „auditor EU ETS” înseamnă o persoană dintr-o echipă de verificare responsabilă cu efectuarea verificării raportului unui operator sau al unui operator de aeronave, alta decât auditorul EU ETS principal;

24. „expert tehnic” înseamnă o persoană care furnizează cunoștințe detaliate și expertiză cu privire la un subiect specific, necesare pentru realizarea activităților de verificare în sensul capitolului III și pentru realizarea activităților de acreditare în sensul capitolului V;

25. „nivel de asigurare” înseamnă nivelul de asigurare oferit de verificator cu privire la raportul de verificare pe baza obiectivului de reducere a riscului de verificare în conformitate cu circumstanțele angajamentului de verificare;

26. „evaluator” înseamnă o persoană numită de un organism național de acreditare să efectueze, individual sau în cadrul unei echipe de evaluare, evaluarea unui verificator în temeiul prezentului regulament;

27. „evaluator principal” înseamnă un evaluator căruia îi revine responsabilitatea globală de evaluare a unui verificator în temeiul prezentului regulament;

28. „raport privind datele de referință” înseamnă un raport prezentat de un operator în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) …/…;

29. „raport privind datele unei instalații nou-intrate” înseamnă un raport prezentat de un operator în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) …/….

Articolul 4

Prezumția de conformitate

În cazul în care un verificator demonstrează că îndeplinește criteriile prevăzute de standardele armonizate relevante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, sau de anumite părți ale acestor standarde, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, se presupune că acesta respectă cerințele stabilite în capitolele II și III din prezentul regulament în măsura în care standardele armonizate aplicabile reglementează aceste cerințe.

Articolul 5

Cadrul general de acreditare

În cazul în care prezentul regulament nu prevede dispoziții specifice privind structura organismelor naționale de acreditare sau activitățile și cerințele legate de acreditare, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

CAPITOLUL II

VERIFICAREA

Articolul 6

Fiabilitatea verificării

Un raport verificat privind emisiile, un raport verificat privind datele de referință sau un raport verificat privind datele unei instalații nou-intrate trebuie să fie fiabil pentru utilizatori. Un astfel de raport reprezintă în mod fidel fie ceea ce își propune să reprezinte, fie ceea ce se așteaptă, în mod rezonabil, să reprezinte.

Procesul de verificare a rapoartelor unui operator sau ale unui operator de aeronavă constituie un instrument eficace și fiabil în sprijinul procedurilor de control al calității și de asigurare a calității, furnizând informații pe care un operator sau un operator de aeronave le poate folosi pentru a-și îmbunătăți performanța în ceea ce privește monitorizarea și raportarea emisiilor sau a datelor relevante pentru alocările cu titlu gratuit.

Articolul 7

Obligațiile generale ale verificatorului

(1) Verificatorul efectuează verificarea și activitățile impuse de prezentul capitol cu scopul de a furniza un raport de verificare care să concluzioneze, cu o asigurare rezonabilă, că raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conține inexactități materiale.

(2) Verificatorul planifică și efectuează verificarea cu scepticism profesional, recunoscând faptul că pot exista circumstanțe care să determine prezența unor inexactități materiale în informațiile din raportul operatorului sau al operatorului de aeronave.

(3) Verificatorul trebuie să realizeze verificarea în interes public și să fie independent de operator sau de operatorul de aeronave și de autoritățile competente responsabile de punerea în aplicare a Directivei 2003/87/CE.

(4) Pe parcursul verificării, verificatorul stabilește dacă:

(a) raportul operatorului sau al operatorului de aeronave este complet și îndeplinește cerințele prevăzute în anexa X la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau în anexa IV la Regulamentul delegat (UE) …/…, după caz;

(b) operatorul sau operatorul de aeronave a acționat în conformitate cu cerințele permisului de emisie de gaze cu efect de seră și ale planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă, în cazul în care este vorba despre verificarea raportului de emisii al unui operator, și cu cerințele planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă, în cazul în care este vorba despre verificarea raportului de emisii sau a raportului privind datele tonă-kilometru al unui operator de aeronave;

(c) în cazul în care este vorba despre verificarea raportului privind datele de referință al unui operator sau a raportului privind datele unei instalații nou-intrate, operatorul a acționat în conformitate cu cerințele prevăzute în planul privind metodologia de monitorizare în temeiul articolului 8 din Regulamentul delegat (UE) …/…, aprobat de autoritatea competentă;

(d) datele din raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conțin inexactități materiale;

(e) pot fi furnizate informații în sprijinul activităților privind fluxul de date, al sistemului de control și al procedurilor asociate ale operatorului sau ale operatorului de aeronave, cu scopul de a îmbunătăți performanța monitorizării și a raportării acestora.

Prin derogare de la litera (c), verificatorul evaluează dacă planul privind metodologia de monitorizare al operatorului respectă cerințele prevăzute în Regulamentul delegat (UE) …/… în cazul în care planul privind metodologia de monitorizare nu face obiectul aprobării autorității competente înainte de transmiterea raportului privind datele de referință. În cazul în care verificatorul constată că un plan privind metodologia de monitorizare nu este conform cu Regulamentul delegat (UE) …/…, operatorul modifică planul privind metodologia de monitorizare, astfel încât acesta să fie în conformitate cu regulamentul respectiv.

În sensul literei (d) a prezentului alineat, verificatorul obține dovezi clare și obiective din partea operatorului sau a operatorului de aeronave care să ateste emisiile agregate, datele tonă-kilometru sau datele relevante pentru alocarea cu titlu gratuit raportate, luând în considerare toate celelalte informații furnizate în raportul operatorului sau al operatorului de aeronave.

(5) În cazul în care verificatorul constată că un operator sau un operator de aeronave nu respectă Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau Regulamentul delegat (UE) …/…, această neregulă trebuie inclusă în raportul de verificare, chiar dacă planul de monitorizare sau planul privind metodologia de monitorizare în cauză au fost aprobate, după caz, de autoritatea competentă.

(6) Dacă planul de monitorizare nu a fost aprobat de autoritatea competentă în temeiul articolului 12 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, dacă acesta este incomplet sau dacă au fost operate, în perioada de raportare, modificări semnificative astfel cum sunt menționate la articolul 15 alineatul (3) sau (4) din respectivul regulament de punere în aplicare, iar acele modificări nu au fost aprobate în mod corespunzător de către autoritatea competentă, verificatorul recomandă operatorului sau operatorului de aeronave să obțină aprobarea necesară din partea autorității competente.

În cazul în care planul privind metodologia de monitorizare face obiectul aprobării autorității competente înainte de transmiterea raportului privind datele de referință în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) …/…, însă planul privind metodologia de monitorizare nu a fost aprobat sau este incomplet, sau în cazul în care s-au efectuat modificări semnificative, menționate la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul respectiv, care nu au fost aprobate de autoritatea competentă, verificatorul recomandă operatorului să obțină aprobarea necesară din partea autorității competente.

După obținerea aprobării din partea autorității competente, verificatorul continuă, repetă sau adaptează în mod corespunzător activitățile de verificare.

În cazul în care aprobarea nu a fost obținută înainte de emiterea raportului de verificare, verificatorul raportează acest aspect în raportul de verificare.

Articolul 8

Obligațiile precontractuale

(1) Înainte de a accepta un angajament de verificare, un verificator ajunge să cunoască în mod corespunzător operatorul sau operatorul de aeronave și stabilește dacă este capabil să efectueze verificarea. În acest scop, verificatorul trebuie cel puțin:

(a) să evalueze riscurile pe care le implică verificarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave în conformitate cu prezentul regulament;

(b) să examineze informațiile furnizate de către operator sau operatorul de aeronave pentru a stabili sfera verificării;

(c) să stabilească dacă angajamentul respectiv se încadrează în domeniul său de acreditare;

(d) să stabilească dacă deține competența, personalul și resursele necesare pentru a selecta o echipă de verificare capabilă să abordeze complexitatea instalației sau a activităților și flotei operatorului de aeronave, precum și dacă este capabil să finalizeze cu succes activitățile de verificare în intervalul de timp prevăzut;

(e) să stabilească dacă este capabil să asigure faptul că echipa de verificare potențială aflată la dispoziția sa deține toate competențele și personalul necesar pentru a desfășura activitățile de verificare pentru operatorul sau operatorul de aeronave în cauză;

(f) să stabilească pentru fiecare angajament de verificare solicitat perioada de timp necesară pentru efectuarea corespunzătoare a verificării.

(2) Operatorul sau operatorul de aeronave pune la dispoziția verificatorului toate informațiile relevante care permit acestuia să desfășoare activitățile menționate la alineatul (1).

Articolul 9

Perioada de timp alocată

(1) În momentul determinării perioadei de timp care trebuie alocată pentru îndeplinirea angajamentului de verificare prevăzut la articolul 8 alineatul (1) litera (f), verificatorul trebuie să ia în considerare cel puțin:

(a) complexitatea instalației sau a activităților și flotei operatorului de aeronave;

(b) nivelul de informare și complexitatea planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă sau a planului privind metodologia de monitorizare, după caz;

(c) pragul de semnificație necesar;

(d) complexitatea și integralitatea activităților privind fluxul de date și ale sistemului de control al operatorului sau al operatorului de aeronave;

(e) localizarea informațiilor și datelor referitoare la emisiile de gaze cu efect de seră, a datelor tonă-kilometru sau a datelor relevante pentru alocarea cu titlu gratuit.

(2) Verificatorul se asigură că în contractul de verificare se prevede posibilitatea facturării timpului în plus față de perioada convenită în contract, în cazul în care perioada de timp suplimentară se dovedește a fi necesară pentru analiza strategică, analiza riscurilor sau alte activități de verificare. Situațiile în care ar putea fi necesară perioada de timp suplimentară includ cel puțin următoarele cazuri:

(a) pe parcursul verificării, atunci când activitățile privind fluxul de date, activitățile de control sau logistica operatorului sau a operatorului de aeronave par să fie mai complexe decât s-a preconizat inițial;

(b) atunci când verificatorul constată, pe parcursul verificării, inexactități, neregularități, date insuficiente sau erori în seturile de date.

(3) Verificatorul înregistrează perioada de timp alocată în documentația internă de verificare.

Articolul 10

Informațiile furnizate de un operator sau un operator de aeronave

(1) Înainte de analiza strategică și în alte etape ale procedurii de verificare, operatorul sau operatorul de aeronave pune la dispoziția verificatorului toate informațiile următoare:

(a) permisul de emisie de gaze cu efect de seră al operatorului, în cazul în care este vorba despre verificarea raportului de emisii al unui operator;

(b) cea mai recentă versiune a planului de monitorizare al operatorului sau al operatorului de aeronave, precum și orice altă versiune relevantă a planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă, inclusiv dovezi ale aprobării respective;

(c) cea mai recentă versiune a planului privind metodologia de monitorizare al operatorului sau al operatorului de aeronave, precum și orice altă versiune relevantă a planului privind metodologia de monitorizare, inclusiv, după caz, dovezi ale aprobării;

(d) o descriere a activităților privind fluxul de date ale operatorului sau ale operatorului de aeronave;

(e) evaluarea riscurilor efectuată de operator sau de operatorul de aeronave, menționată la articolul 59 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) …/…, după caz, și o prezentare generală a sistemului general de control;

(f) după caz, evaluarea simplificată a incertitudinii, menționată la articolul 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) …/…;

(g) procedurile menționate în planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă sau în planul privind metodologia de monitorizare, inclusiv procedurile corespunzătoare activităților privind fluxul de date și activităților de control;

(h) emisiile anuale, raportul privind datele tonă-kilometru, raportul privind datele de referință sau raportul privind datele unei instalații nou-intrate, după caz, al operatorului sau operatorului de aeronave;

(i) rapoartele privind datele de referință din perioadele de alocare precedente pentru etapele de alocare anterioare și rapoartele anuale privind nivelul de activitate din anii precedenți transmise autorității competente în sensul articolului 10a alineatul (21) din Directiva 2003/87/CE, dacă este cazul;

(j) după caz, planul de eșantionare al operatorului, menționat la articolul 33 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, astfel cum a fost aprobat de autoritatea competentă;

(k) în cazul în care planul de monitorizare a fost modificat pe parcursul perioadei de raportare, o evidență a tuturor acestor modificări, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066;

(l) după caz, raportul menționat la articolul 69 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066;

(m) raportul de verificare din anul anterior sau din perioada de referință anterioară, după caz, atunci când verificatorul nu a efectuat verificarea pentru operatorul sau operatorul de aeronave respectiv în anul anterior sau în perioada de referință anterioară, după caz;

(n) toată corespondența relevantă cu autoritatea competentă, în special informațiile referitoare la notificarea modificărilor aduse planului de monitorizare sau planului privind metodologia de monitorizare, după caz;

(o) informații privind bazele de date și sursele de date utilizate în scopul monitorizării și raportării, inclusiv cele furnizate de Eurocontrol sau de alte organizații relevante;

(p) în cazul în care verificarea vizează raportul de emisii al unei instalații care realizează stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE, planul de monitorizare solicitat de directiva în cauză și rapoartele necesare în temeiul articolului 14 din directivă, care acoperă cel puțin perioada de raportare a raportului de emisii care trebuie verificat;

(q) după caz, aprobarea autorității competente pentru a nu efectua vizite la fața locului la instalații în temeiul articolului 31 alineatul (1);

(r) dovezi ale operatorului care să demonstreze respectarea pragurilor de incertitudine pentru nivelurile stabilite în planul de monitorizare;

(s) orice alte informații relevante necesare pentru planificarea și efectuarea verificării.

(2) Înainte ca verificatorul să emită raportul de verificare, operatorul sau operatorul de aeronave pune la dispoziția acestuia raportul final autorizat și validat intern al operatorului sau al operatorului de aeronave.

Articolul 11

Analiza strategică

(1) La începutul verificării, verificatorul evaluează natura probabilă, amploarea și complexitatea sarcinilor de verificare efectuând o analiză strategică a tuturor activităților relevante pentru instalație sau pentru operatorul de aeronave.

(2) În scopul înțelegerii activităților desfășurate de instalație sau de operatorul de aeronave, verificatorul colectează și reexaminează informațiile necesare cu scopul de a stabili dacă echipa de verificare deține competența suficientă pentru a efectua verificarea, de a decide dacă perioada de timp alocată indicată în contract a fost determinată în mod corect și de a se asigura că este capabil să desfășoare analiza riscurilor necesară. Informațiile includ cel puțin:

(a) informațiile menționate la articolul 10 alineatul (1);

(b) pragul de semnificație necesar;

(c) informațiile obținute în urma verificării din anii precedenți, în cazul în care verificatorul efectuează verificarea pentru același operator sau operator de aeronave.

(3) În momentul reexaminării informațiilor menționate la alineatul (2), verificatorul evaluează cel puțin următoarele:

(a) în scopul verificării raportului de emisii al operatorului, categoria instalației menționată la articolul 19 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 și activitățile desfășurate la instalația respectivă;

(b) în scopul verificării raportului de emisii sau a raportului privind datele tonă-kilometru al operatorului de aeronave, dimensiunea și natura operatorului de aeronave, distribuția informațiilor în diferite locații, precum și numărul și tipul zborurilor;

(c) planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă sau planul privind metodologia de monitorizare, după caz, precum și detaliile metodologiei de monitorizare stabilite în planul de monitorizare respectiv sau în planul privind metodologia de monitorizare, după caz;

(d) natura, amploarea și complexitatea surselor de emisie și a fluxurilor de surse, precum și echipamentele și procesele care au avut ca rezultat emisii, date tonăkilometru sau date relevante pentru alocarea cu titlu gratuit, inclusiv echipamentele de măsurare descrise în planul de monitorizare sau în planul privind metodologia de monitorizare, după caz, originea și aplicarea factorilor de calcul și alte surse de date primare;

(e) activitățile privind fluxul de date, sistemul de control și mediul de control.

(4) În momentul efectuării analizei strategice, verificatorul verifică următoarele:

(a) dacă planul de monitorizare sau planul privind metodologia de monitorizare, după caz, care îi este prezentat este cea mai recentă versiune și, în cazul în care este necesar, dacă este aprobat de autoritatea competentă;

(b) dacă au existat modificări ale planului de monitorizare pe parcursul perioadei de raportare sau ale planului privind metodologia de monitorizare pe parcursul perioadei de referință, după caz;

(c) dacă este cazul, dacă modificările menționate la litera (b) au fost notificate autorității competente în temeiul articolului 15 alineatul (1) sau al articolului 23 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau au fost aprobate de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din respectivul regulament de punere în aplicare.

(d) dacă este cazul, dacă modificările menționate la litera (b) au fost notificate autorității competente în temeiul articolului 9 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) …/… sau raportul privind datele prezentat de operator în temeiul articolului 9 alineatul (4) din regulamentul respectiv;

Articolul 12

Analiza de risc

(1) Verificatorul identifică și analizează următoarele elemente necesare pentru proiectarea, planificarea și punerea în aplicare a unei verificări eficace:

(a) riscurile inerente;

(b) activitățile de control;

(c) în cazul în care s-au realizat activitățile de control menționate la litera (b), riscurile de control privind eficacitatea activităților de control respective.

(2) În momentul identificării și analizării elementelor menționate la alineatul (1), verificatorul ia în considerare cel puțin:

(a) constatările analizei strategice menționate la articolul 11 alineatul (1);

(b) informațiile menționate la articolul 10 alineatul (1) și la articolul 11 alineatul (2) litera (c);

(c) pragul de semnificație menționat la articolul 11 alineatul (2) litera (b).

(3) Dacă verificatorul constată că operatorul sau operatorul de aeronave nu a reușit să identifice riscurile inerente și riscurile de control relevante în propria evaluare a riscurilor, verificatorul informează operatorul sau operatorul de aeronave în acest sens.

(4) După caz, în funcție de informațiile obținute pe parcursul verificării, verificatorul revizuiește analiza riscurilor și modifică sau repetă activitățile de verificare care urmează să fie efectuate.

Articolul 13

Planul de verificare

(1) Verificatorul redactează un plan de verificare în funcție de informațiile obținute și de riscurile identificate pe parcursul analizei strategice și al analizei riscurilor, care să includă cel puțin:

(a) un program de verificare care descrie natura și sfera activităților de verificare, precum și perioada și modul în care urmează să se desfășoare aceste activități;

(b) un plan de testare care stabilește domeniul de aplicare și metodele de testare ale activităților de control, precum și procedurile corespunzătoare activităților de control;

(c) un plan de eșantionare a datelor care stabilește domeniul de aplicare și metodele de eșantionare a datelor referitoare la punctele de date pe care se bazează emisiile agregate din raportul de emisii al operatorului sau al operatorului de aeronave, datele agregate tonă-kilometru din raportul privind datele tonă-kilometru al operatorului de aeronave sau datele agregate relevante pentru alocarea cu titlu gratuit din raportul privind datele de referință al operatorului ori din raportul privind datele unei instalații nou-intrate.

(2) Verificatorul elaborează planul de testare menționat la alineatul (1) litera (b) astfel încât să poată stabili măsura în care se poate baza pe activitățile de control relevante pentru a evalua conformitatea cu cerințele menționate la articolul 7 alineatul (4) literele (b), (c) și (d) sau la articolul 7 alineatul (4) al doilea paragraf.

În momentul stabilirii dimensiunii eșantionului și a activităților de eșantionare pentru testarea activităților de control, verificatorul ia în considerare următoarele elemente:

(a) riscurile inerente;

(b) mediul de control;

(c) activitățile de control relevante;

(d) cerința de a emite un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă.

(3) În momentul stabilirii dimensiunii eșantionului și a activităților de eșantionare pentru eșantionarea datelor menționate la alineatul (1) litera (c), verificatorul ia în considerare următoarele elemente:

(a) riscurile inerente și riscurile de control;

(b) rezultatele procedurilor analitice;

(c) cerința de a emite un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă;

(d) pragul de semnificație;

(e) semnificația pe care o are contribuția fiecărui element de date pentru ansamblul setului de date.

(4) Verificatorul elaborează și pune în aplicare planul de verificare astfel încât riscul de verificare să fie redus la un nivel acceptabil pentru a obține o asigurare rezonabilă că raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conține inexactități materiale.

(5) Verificatorul actualizează analiza riscurilor și planul de verificare și adaptează activitățile de verificare pe parcursul verificării atunci când descoperă riscuri suplimentare care trebuie reduse sau atunci când există mai puține riscuri efective decât s-a preconizat inițial.

Articolul 14

Activitățile de verificare

Verificatorul pune în aplicare planul de verificare și verifică, pe baza analizei riscurilor, punerea în aplicare a planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă sau a planului privind metodologia de monitorizare, după caz.

În acest scop, verificatorul efectuează cel puțin testarea de fond, care constă în procedurile analitice, verificarea datelor și verificarea metodologiei de monitorizare, și verifică următoarele:

(a) activitățile privind fluxul de date și sistemele utilizate în cadrul fluxului de date, inclusiv sistemele de tehnologie a informațiilor;

(b) dacă activitățile de control ale operatorului sau ale operatorului de aeronave sunt documentate, aplicate și menținute în mod corespunzător și dacă acestea sunt eficace pentru a reduce riscurile inerente;

(c) dacă procedurile enumerate în planul de monitorizare sau în planul privind metodologia de monitorizare, după caz, sunt eficiente în a reduce riscurile inerente și riscurile de control și dacă procedurile sunt puse în aplicare, documentate suficient și menținute în mod corespunzător.

În scopul celui de al doilea paragraf litera (a), verificatorul identifică fluxul de date urmărind succesiunea și interacțiunea activităților privind fluxul de date, de la datele din surse primare până la elaborarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave.

Articolul 15

Procedurile analitice

(1) Verificatorul utilizează proceduri analitice pentru a evalua verosimilitatea și caracterul complet al datelor în cazul în care riscul inerent, riscul de control și gradul de adecvare al activităților de control desfășurate de operator sau de operatorul de aeronave indică necesitatea unor astfel de proceduri analitice.

(2) Atunci când aplică procedurile analitice menționate la alineatul (1), verificatorul evaluează datele raportate pentru a identifica domeniile cu risc potențial și pentru a valida și adapta ulterior activitățile de verificare planificate. Verificatorul trebuie să întreprindă cel puțin următoarele acțiuni:

(a) să evalueze verosimilitatea fluctuațiilor și a evoluțiilor în timp sau între elemente comparabile;

(b) să identifice valorile vădit aberante, datele nepreconizate și datele lipsă.

(3) Atunci când aplică procedurile analitice menționate la alineatul (1), verificatorul efectuează următoarele proceduri:

(a) supune datele agregate unor proceduri analitice preliminare înainte de a desfășura activitățile menționate la articolul 14, cu scopul de a înțelege natura, complexitatea și relevanța datelor raportate;

(b) supune datele agregate și punctele de date pe care se bazează datele respective unor proceduri analitice de fond, în vederea identificării erorilor structurale potențiale și a valorilor vădit aberante;

(c) supune datele agregate unor proceduri analitice finale pentru a se asigura că toate erorile identificate pe parcursul procesului de verificare au fost soluționate în mod corect.

(4) În cazul în care verificatorul identifică valori aberante, fluctuații, evoluții, date lipsă sau date incompatibile cu alte informații relevante sau constată că acestea diferă în mod semnificativ de cantitățile sau raporturile preconizate, verificatorul obține de la operator sau de la operatorul de aeronave explicații sprijinite de dovezi relevante suplimentare.

Pe baza explicațiilor și a dovezilor suplimentare furnizate, verificatorul evaluează impactul asupra planului de verificare și a activităților de verificare care urmează să fie desfășurate.

Articolul 16

Verificarea datelor

(1) Verificatorul verifică datele din raportul operatorului sau al operatorului de aeronave prin testarea detaliată a datelor, inclusiv urmărind datele până la sursele primare de date, verificând datele în comparație cu sursele de date externe, efectuând concilieri, verificând pragurile privind datele adecvate și refăcând calculele.

(2) Ca parte din verificarea datelor menționată la alineatul (1) și luând în considerare planul de monitorizare sau planul privind metodologia de monitorizare aprobat, după caz, inclusiv procedurile descrise în planul respectiv, verificatorul verifică:

(a) în scopul verificării raportului de emisii al unui operator, limitele unei instalații;

(b) în scopul verificării raportului privind datele de referință al unui operator sau a raportului privind datele unei instalații nou-intrate, delimitarea unei instalații și subinstalațiile sale;

(c) în scopul verificării raportului de emisii al unui operator, a raportului privind datele de referință sau a raportului privind datele unei instalații nou-intrate, caracterul complet al fluxurilor de surse și al surselor de emisii, astfel cum sunt descrise în planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă sau în planul privind metodologia de monitorizare, după caz;

(d) în scopul verificării raportului de emisii și a raportului privind datele tonă-kilometru al unui operator de aeronave, includerea tuturor zborurilor care intră sub incidența unei activități de aviație enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE de care este responsabil operatorul de aeronave, precum și caracterul complet al datelor privind emisiile, respectiv, privind datele tonă-kilometru;

(e) în scopul verificării raportului de emisii și a raportului privind datele tonă-kilometru ale unui operator de aeronave, coerența dintre datele raportate și documentația privind masa și centrajul;

(f) în scopul verificării raportului de emisii al unui operator de aeronave, coerența dintre consumul cumulat de combustibil și datele privind combustibilul achiziționat sau furnizat prin altă metodă aeronavei care efectuează activitatea de aviație;

(g) coerența dintre datele agregate raportate în raportul unui operator sau al unui operator de aeronave și datele din surse primare;

(h) atunci când un operator utilizează o metodologie bazată pe măsurare menționată la articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, valorile măsurate utilizând rezultatele calculelor efectuate de operator în conformitate cu articolul 46 din respectivul regulament de punere în aplicare;

(i) fiabilitatea și exactitatea datelor.

(3) În scopul verificării includerii tuturor zborurilor menționată la alineatul (2) litera (d), verificatorul utilizează datele de trafic aerian ale unui operator de aeronave, inclusiv datele colectate de la Eurocontrol sau de la alte organizații relevante care pot prelucra informațiile privind traficul aerian de tipul celor aflate la dispoziția Eurocontrol.

Articolul 17

Verificarea aplicării corecte a metodologiei de monitorizare

(1) Verificatorul verifică aplicarea și punerea corectă în practică a metodologiei de monitorizare aprobate de autoritatea competentă în planul de monitorizare, inclusiv detaliile specifice ale respectivei metodologii de monitorizare.

(2) În scopul verificării raportului de emisii al operatorului, verificatorul verifică aplicarea și punerea corectă în practică a planului de eșantionare menționat la articolul 33 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, astfel cum a fost aprobat de autoritatea competentă.

(3) În scopul verificării raportului privind datele de referință sau a raportului privind datele unei instalații nou-intrate, verificatorul verifică dacă metodologia de colectare și de monitorizare a datelor definită în planul privind metodologia de monitorizare este aplicată corect, inclusiv:

(a) dacă toate datele privind emisiile, intrările, ieșirile și fluxurile de energie sunt atribuite corect subinstalațiilor, în conformitate cu delimitarea sistemului, astfel cum se menționează în anexa I la Regulamentul delegat (UE) …/…;

(b) dacă datele sunt complete și dacă s-au înregistrat lacune în date sau dublă contabilizare;

(c) dacă nivelurile de activitate pentru produsele de referință se bazează pe o aplicare corectă a definițiilor produselor incluse în anexa I la Regulamentul delegat (UE) …/…;

(d) dacă nivelurile de activitate pentru subinstalațiile căldurii de referință, subinstalația aferentă încălzirii centralizate, subinstalațiile combustibilului de referință și subinstalațiile emisiilor de proces au fost atribuite în mod corect în conformitate cu produsele fabricate și în temeiul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 10b alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE.

(4) Atunci când CO_2 transferat este scăzut în conformitate cu articolul 49 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau N_2O transferat nu este contabilizat în conformitate cu articolul 50 din respectivul regulament, iar CO_2 sau N_2O transferat este măsurat atât de instalația de transfer, cât și de instalația receptoare, verificatorul verifică dacă diferențele dintre valorile măsurate la cele două instalații pot fi explicate prin incertitudinea sistemelor de măsurare și dacă, în rapoartele de emisii pentru cele două instalații, a fost utilizată media aritmetică corectă a valorilor măsurate.

În cazul în care diferențele dintre valorile măsurate în cele două instalații nu pot fi explicate prin incertitudinea aferentă sistemelor de măsurare, verificatorul verifică dacă s-au făcut ajustări pentru a alinia diferențele dintre valorile măsurate, dacă ajustările respective au fost conservative și dacă autoritatea competentă a aprobat ajustările în cauză.

(5) În cazul în care operatorilor li se impune, în temeiul articolului 12 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei, să includă în planul de monitorizare elemente suplimentare relevante pentru îndeplinirea cerințelor de la articolul 24 alineatul (1) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei ([1]), verificatorul verifică aplicarea și punerea corectă în practică a procedurilor menționate la articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012. Cu această ocazie, verificatorul verifică și dacă informațiile referitoare la modificările planificate sau efective în ceea ce privește capacitatea, nivelul de activitate și funcționarea unei instalații au fost înaintate de către operator autorității competente până la data de 31 decembrie a perioadei de raportare.

([1]) Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, 17.5.2011, p. 1).

Articolul 18

Verificarea metodelor aplicate pentru datele lipsă

(1) În cazul în care au fost utilizate metodele prevăzute în planul de monitorizare, astfel cum a fost aprobat de către autoritatea competentă, pentru a completa datele lipsă în temeiul articolului 66 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, verificatorul verifică dacă metodele utilizate au fost adecvate pentru situația respectivă și dacă acestea au fost corect aplicate.

În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave a obținut aprobarea autorității competente de a utiliza alte metode decât cele menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 66 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, verificatorul verifică dacă abordarea aprobată a fost corect aplicată și documentată în mod corespunzător.

În cazul în care un operator sau un operator de aeronave nu poate obține o astfel de aprobare în timp util, verificatorul verifică dacă abordarea utilizată de operator sau de operatorul de aeronave pentru a completa datele lipsă asigură faptul că emisiile nu sunt subestimate și dacă abordarea respectivă nu conduce la inexactități materiale.

(2) Verificatorul verifică eficacitatea activităților de control puse în aplicare de operator sau de operatorul de aeronave pentru a evita apariția lacunelor de date menționate la articolul 66 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066.

(3) În cazul în care au apărut lacune de date în rapoartele de date de referință sau în rapoartele privind datele unei instalații nou-intrate, verificatorul verifică dacă metodele sunt prevăzute în planul privind metodologia de monitorizare pentru a elimina lacunele în materie de date în temeiul articolului 12 din Regulamentul delegat (UE) …/…, dacă aceste metode au fost adecvate pentru situația specifică și dacă au fost aplicate în mod corect.

În cazul în care în planul privind metodologia de monitorizare nu se prevede nicio metodă aplicabilă lacunelor în materie de date, verificatorul verifică dacă abordarea utilizată de operator pentru a compensa lipsa datelor se bazează pe dovezi rezonabile și se asigură că datele solicitate de Regulamentul delegat (UE) …/… nu sunt subestimate sau supraestimate.

Articolul 19

Evaluarea incertitudinii

(1) Atunci când Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 impune operatorului să demonstreze respectarea pragurilor de incertitudine pentru datele de activitate și factorii de calcul, verificatorul confirmă validitatea informațiilor utilizate pentru a calcula nivelurile de incertitudine stabilite în planul de monitorizare aprobat.

(2) Atunci când un operator aplică o metodologie de monitorizare care nu se bazează pe niveluri, așa cum se prevede la articolul 22 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, verificatorul verifică următoarele elemente:

(a) dacă operatorul a evaluat și cuantificat incertitudinea, demonstrând că s-a respectat pragul de incertitudine globală pentru nivelul anual de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 22 litera (c) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066;

(b) valabilitatea informațiilor utilizate pentru evaluarea și cuantificarea incertitudinii;

(c) dacă abordarea generală utilizată pentru evaluarea și cuantificarea incertitudinii respectă articolul 22 litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066;

(d) dacă sunt furnizate dovezi care să ateste îndeplinirea condițiilor privind metodologia de monitorizare menționate la articolul 22 litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066.

(3) În cazul în care Regulamentul delegat (UE) …/… impune operatorului obligația de a efectua o evaluare simplificată a incertitudinii, verificatorul confirmă valabilitatea informațiilor utilizate pentru evaluarea respectivă.

Articolul 20

Eșantionarea

(1) În momentul verificării conformității activităților și procedurilor de control menționate la articolul 14 literele (b) și (c) sau în momentul efectuării verificărilor menționate la articolele 15 și 16, verificatorul poate utiliza metode de eșantionare specifice unei instalații sau unui operator de aeronave cu condiția ca, pe baza analizei riscurilor, eșantionarea să fie justificată.

(2) În cazul în care verificatorul identifică o neregularitate sau o inexactitate pe parcursul eșantionării, acesta solicită operatorului sau operatorului de aeronave să explice cauzele principale ale neregularității sau inexactității respective, în vederea evaluării impactului acestora asupra datelor raportate. În funcție de rezultatul evaluării respective, verificatorul stabilește dacă sunt necesare activități de verificare suplimentare, dacă trebuie mărită dimensiunea eșantionului și partea populației de date care trebuie corectată de operator sau de operatorul de aeronave.

(3) Verificatorul înregistrează rezultatul verificărilor menționate la articolele 14-17, inclusiv detaliile eșantioanelor suplimentare, în documentația internă de verificare.

Articolul 21

Vizitele la fața locului

(1) Într-unul sau mai multe momente oportune în cursul procesului de verificare, verificatorul efectuează o vizită la fața locului pentru a evalua funcționarea dispozitivelor de măsurare și a sistemelor de monitorizare, pentru a lua interviuri, pentru a executa activitățile impuse prin prezentul capitol, precum și pentru a colecta suficiente informații și dovezi care să-i permită să stabilească dacă raportul operatorului sau al operatorului de aeronave conține sau nu inexactități materiale.

(2) Operatorul sau operatorul de aeronave permite accesul verificatorului la siturile sale.

(3) În scopul verificării raportului de emisii al operatorului, verificatorul trebuie, de asemenea, să recurgă la o vizită la fața locului pentru a evalua limitele instalației, precum și includerea tuturor fluxurilor de surse și a surselor de emisie.

(4) În scopul verificării raportului privind datele de referință al operatorului sau a raportului privind datele unei instalații nou-intrate, verificatorul trebuie, de asemenea, să recurgă la o vizită la fața locului pentru a evalua limitele instalației și subinstalațiile acesteia, precum și includerea tuturor fluxurilor-surse, surselor de emisie și conexiunilor tehnice.

(5) În scopul verificării raportului de emisii al operatorului, al raportului privind datele de referință sau a raportului privind datele unei instalații nou-intrate, verificatorul hotărăște, pe baza analizei riscurilor, dacă sunt necesare vizite și în alte locuri, inclusiv în cazul în care părți relevante din activitățile privind fluxul de date și activitățile de control se desfășoară în alte locuri, cum ar fi sediul societății sau alte birouri din afara sitului.

Articolul 22

Tratarea inexactităților, a neregularităților și a neconformității

(1) Dacă verificatorul identifică, în timpul verificării, inexactități, neregularități sau neconformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau cu Regulamentul delegat (UE) …/…, după caz, acesta informează în timp util operatorul sau operatorul de aeronave în acest sens și solicită corecțiile relevante.

Operatorul sau operatorul de aeronave corectează inexactitățile sau neregularitățile comunicate.

În cazul în care a fost identificată o neconformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau cu Regulamentul delegat (UE) …/…, operatorul sau operatorul de aeronave notifică autoritatea competentă și corectează neconformitatea, după caz, fără întârzieri nejustificate.

(2) Verificatorul consemnează și marchează în documentația internă de verificare ca fiind soluționate, toate inexactitățile, neregularitățile sau neconformitatea cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau cu Regulamentul delegat (UE) …/… care au fost corectate de operator sau de operatorul de aeronave în timpul verificării.

(3) În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave nu corectează inexactitățile sau neregularitățile care i-au fost comunicate de către verificator în conformitate cu alineatul (1) înainte ca verificatorul să emită raportul de verificare, verificatorul solicită operatorului sau operatorului de aeronave să explice cauzele principale ale neregularităților sau ale inexactităților respective cu scopul de a evalua impactul acestora asupra datelor raportate.

Verificatorul stabilește dacă inexactitățile necorectate, atunci când sunt luate individual sau agregate cu alte inexactități, au un efect material asupra emisiilor sau datelor tonă-kilometru totale raportate sau asupra datelor relevante raportate pentru alocarea cu titlu gratuit. În evaluarea pragului de semnificație al inexactităților, verificatorul ia în considerare dimensiunea și natura acestora, precum și circumstanțele specifice în care au apărut.

Verificatorul stabilește dacă neregularitatea necorectată, atunci când este luată individual sau agregată cu alte neregularități, influențează datele raportate și dacă aceasta conduce la inexactități materiale.

În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave nu corectează neconformitatea cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau cu Regulamentul delegat (UE) …/…, în conformitate cu alineatul (1), înainte ca verificatorul să emită raportul de verificare, verificatorul evaluează dacă neconformitatea necorectată are un impact asupra datelor raportate și dacă aceasta duce la denaturări semnificative.

Verificatorul poate considera inexactitățile ca fiind materiale chiar dacă acestea, luate individual sau agregate cu alte inexactități, nu depășesc pragul de semnificație prevăzut la articolul 23, în cazul în care acest lucru este justificat de dimensiunea și natura inexactităților și de circumstanțele speciale ale apariției acestora.

Articolul 23

Pragul de semnificație

(1) În scopul verificării rapoartelor de emisii, pragul de semnificație este de 5 % din emisiile totale raportate în perioada de raportare care face obiectul verificării, pentru oricare dintre următoarele cazuri:

(a) instalațiile din categoria A menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 și instalațiile din categoria B menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (b) din regulamentul respectiv de punere în aplicare;

(b) operatorii de aeronave cu emisii anuale de maximum 500 de kilotone de CO_2 fosil.

(2) În scopul verificării rapoartelor de emisii, pragul de semnificație este de 2 % din emisiile totale raportate în perioada de raportare care face obiectul verificării, pentru oricare din următoarele cazuri:

(a) instalațiile din categoria C menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066;

(b) operatorii de aeronave cu emisii anuale de peste 500 de kilotone de CO_2 fosil.

(3) În scopul verificării rapoartelor privind datele tonă-kilometru ale operatorilor de aeronave, pragul de semnificație este de 5 % din datele tonă-kilometru totale raportate în perioada de raportare care face obiectul verificării.

(4) În scopul verificării raportului privind datele de referință sau a rapoartelor privind datele unei instalații nou-intrate, pragul de semnificație este de 5 % din valoarea totală raportată a următoarelor:

(a) emisiile totale ale instalației, în cazul în care datele se referă la emisii;

(b) suma importurilor și a producției nete de căldură măsurabilă, dacă este relevant, în cazul în care datele se referă la date privind căldura măsurabilă;

(c) suma cantităților de gaze reziduale importate și produse în instalație, dacă este relevant;

(d) nivelul de activitate al fiecărei subinstalații relevante a unui produs de referință, considerate în mod individual.

Articolul 24

Concluzii bazate pe constatările verificării

În momentul în care finalizează verificarea și analizează informațiile obținute pe parcursul acesteia, verificatorul:

(a) verifică datele finale furnizate de operator sau de operatorul de aeronave, inclusiv datele care au fost ajustate pe baza informațiilor obținute pe parcursul verificării;

(b) examinează justificările oferite de operator sau de operatorul de aeronave pentru orice diferențe dintre datele finale și datele furnizate anterior;

(c) examinează rezultatul evaluării pentru a stabili dacă planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă sau planul privind metodologia de monitorizare, după caz, inclusiv procedurile descrise în planul respectiv, au fost puse în aplicare în mod corect;

(d) evaluează dacă riscul de verificare este suficient de scăzut pentru a se putea obține o asigurare rezonabilă;

(e) se asigură că au fost adunate suficiente dovezi pentru a putea furniza un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă că raportul nu conține inexactități materiale;

(f) se asigură că procesul de verificare este înregistrat în întregime în documentația internă de verificare și că poate fi emisă o decizie finală în raportul de verificare.

Articolul 25

Evaluarea independentă

(1) Verificatorul prezintă documentația internă de verificare și raportul de verificare unui evaluator independent înainte de a emite raportul de verificare.

(2) Evaluatorul independent trebuie să nu fi desfășurat niciuna dintre activitățile de verificare care face obiectul evaluării sale.

(3) Domeniul de aplicare a evaluării independente include procesul complet de verificare descris în prezentul capitol și înregistrat în documentația internă de verificare.

Evaluatorul independent efectuează evaluarea astfel încât să se asigure că procesul de verificare se derulează în conformitate cu prezentul regulament, că procedurile privind activitățile de verificare menționate la articolul 41 au fost efectuate în mod corect, precum și faptul că s-a acordat atenția cuvenită și că s-au luat decizii cu profesionalism.

De asemenea, evaluatorul independent stabilește dacă dovezile colectate sunt suficiente pentru ca verificatorul să poată emite un raport de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă.

(4) Dacă există situații care pot ocaziona modificări ale raportului de verificare în urma evaluării, evaluatorul independent examinează, de asemenea, modificările respective și dovezile corespunzătoare.

(5) Verificatorul autorizează în mod corespunzător o persoană care să autentifice raportul de verificare în baza concluziilor evaluatorului independent și a dovezilor din documentația internă de verificare.

Articolul 26

Documentația internă de verificare

(1) Verificatorul pregătește și întocmește documentația internă de verificare cuprinzând cel puțin:

(a) rezultatele activităților de verificare efectuate;

(b) analiza strategică, analiza riscurilor și planul de verificare;

(c) informații suficiente pentru a documenta avizul de verificare, inclusiv justificări ale deciziilor luate pentru a stabili dacă inexactitățile identificate au un efect material sau nu asupra emisiilor, datelor tonă-kilometru sau datelor relevante pentru alocarea cu titlu gratuit raportate.

(2) Documentația internă de verificare menționată la alineatul (1) se redactează astfel încât evaluatorul independent menționat la articolul 25 și organismul național de acreditare să poată evalua dacă verificarea a fost efectuată în conformitate cu prezentul regulament.

După autentificarea raportului de verificare în conformitate cu articolul 25 alineatul (5), verificatorul include rezultatele evaluării independente în documentația internă de verificare.

(3) La cerere, verificatorul permite accesul autorității competente la documentația internă de verificare pentru a facilita evaluarea verificării de către autoritatea competentă.

Articolul 27

Raportul de verificare

(1) Pe baza informațiilor colectate pe parcursul verificării, verificatorul emite pentru operator sau pentru operatorul de aeronave un raport de verificare privind fiecare raport de emisii, raport privind datele tonă-kilometru, raport privind datele de referință sau raport privind datele unei instalații nou-intrate care a făcut obiectul verificării. Raportul de verificare include cel puțin una dintre următoarele constatări:

(a) raportul este considerat satisfăcător în urma verificării;

(b) raportul operatorului sau al operatorului de aeronave conține inexactități materiale care nu au fost corectate înainte de emiterea raportului de verificare;

(c) domeniul verificării este prea limitat în temeiul articolului 28, iar verificatorul nu a putut obține suficiente dovezi pentru a emite un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă că raportul nu conține inexactități materiale;

(d) neregularitățile, luate individual sau agregate cu alte neregularități, nu oferă suficientă claritate și împiedică verificatorul să declare cu o asigurare rezonabilă că raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conține inexactități materiale;

(e) în cazul în care planul privind metodologia de monitorizare nu face obiectul aprobării autorității competente, nerespectarea Regulamentului delegat (UE) …/… nu oferă suficientă claritate și împiedică verificatorul să declare cu o asigurare rezonabilă că raportul de date de referință sau raportul privind datele unei instalații nou-intrate nu conține inexactități materiale.

În sensul literei (a) a primului paragraf, raportul operatorului sau al operatorului de aeronave poate fi considerat satisfăcător în urma verificării doar dacă nu conține inexactități materiale.

(2) Operatorul sau operatorul de aeronave înaintează autorității competente raportul de verificare împreună cu raportul operatorului sau al operatorului de aeronave în cauză.

(3) Raportul de verificare conține, cel puțin, următoarele elemente:

(a) numele operatorului sau al operatorului de aeronave care a făcut obiectul verificării;

(b) obiectivele verificării;

(c) sfera verificării;

(d) o trimitere la raportul operatorului sau al operatorului de aeronave care a fost verificat;

(e) criteriile utilizate pentru a verifica raportul operatorului sau al operatorului de aeronave, inclusiv autorizația, dacă este cazul, și versiunile planului de monitorizare aprobate de autoritatea competentă sau, după caz, planul privind metodologia de monitorizare, precum și perioada de valabilitate a fiecărui plan;

(f) în cazul verificării raportului privind datele de referință, necesar pentru alocarea pentru perioada 2021-2025 și dacă autoritatea competentă nu a solicitat aprobarea planului privind metodologia de monitorizare, confirmarea faptului că verificatorul a verificat planul privind metodologia de monitorizare și că acest plan este în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) …/…;

(g) în cazul în care se referă la verificarea raportului de emisii al operatorului sau al operatorului de aeronave, totalul emisiilor sau numărul de tone-kilometri total pentru fiecare activitate menționată în anexa I la Directiva 2003/87/CE și pentru fiecare instalație sau operator de aeronave;

(h) în cazul în care se referă la verificarea raportului privind datele de referință sau a raportului privind datele unei instalații nou-intrate, datele anuale verificate agregate pentru fiecare an din perioada de referință pentru fiecare subinstalație pentru nivelul anual de activitate și pentru emisiile atribuite subinstalației;

(i) perioada de raportare sau perioada de referință supusă verificării;

(j) responsabilitățile operatorului sau ale operatorului de aeronave, ale autorității competente și ale verificatorului;

(k) declarația privind avizul de verificare;

(l) o descriere a tuturor inexactităților și neregularităților identificate care nu au fost corectate înainte de emiterea raportului de verificare;

(m) datele la care au fost efectuate vizitele la fața locului și persoanele care le-au efectuat;

(n) informații care să indice dacă s-a renunțat la vizite la fața locului și motivele pentru care s-a renunțat la aceste vizite la fața locului;

(o) orice chestiune legată de neconformitatea cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau cu Regulamentul delegat (UE) …/…, care au devenit evidente în timpul verificării;

(p) în cazul în care aprobarea autorității competente nu poate fi obținută în timp util în ceea ce privește metoda utilizată pentru a completa datele lipsă în temeiul articolului 18 alineatul (1) ultimul paragraf, o confirmare a faptului că metoda utilizată este sau nu conservativă și dacă aceasta conduce sau nu la inexactități materiale;

(q) o declarație în cazul în care metoda utilizată pentru a elimina orice lacună în materie de date în temeiul articolului 12 din Regulamentul delegat (UE) …/… duce la inexactități materiale;

(r) în cazul în care verificatorul a observat modificări în ceea ce privește capacitatea, nivelul de activitate și funcționarea instalației care pot afecta alocarea certificatelor de emisii pentru instalație și care nu au fost raportate autorității competente până la data de 31 decembrie a perioadei de raportare în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din Decizia 2011/278/UE, o descriere a modificărilor respective și observațiile aferente;

(s) recomandări de îmbunătățire, dacă este cazul;

(t) numele auditorului EU ETS principal, al evaluatorului independent și, după caz, al auditorului EU ETS și al expertului tehnic care au fost implicați în verificarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave;

(u) data și semnătura unei persoane autorizate în numele verificatorului, inclusiv numele acesteia.

(4) Verificatorul descrie, la un nivel suficient de detaliu, în raportul de verificare, inexactitățile, neregularitățile și neconformitatea cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau cu Regulamentul delegat (UE) …/… pentru a permite operatorului sau operatorului de aeronave, precum și autorității competente, să înțeleagă următoarele:

(a) dimensiunea și natura inexactității, a neregularității și a neconformității cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau cu Regulamentul delegat (UE) …/…;

(b) motivul pentru care inexactitatea are sau nu efect material;

(c) elementul din raportul operatorului sau al operatorului de aeronavă la care se referă inexactitatea sau elementul din planul de monitorizare sau din planul privind metodologia de monitorizare la care se referă neregularitatea în cauză;

(d) articolul din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau din Regulamentul delegat (UE) …/… la care se referă neconformitatea.

(5) În scopul verificării rapoartelor de emisii sau a rapoartelor privind datele tonă-kilometru, în cazul în care un stat membru solicită verificatorului să prezinte informații privind procesul de verificare în plus față de elementele descrise la alineatul (3) și dacă informațiile respective nu sunt necesare pentru a înțelege avizul de verificare, operatorul sau operatorul de aeronave poate furniza, din motive de eficiență, respectivele informații suplimentare autorității competente separat de raportul de verificare la o dată alternativă, însă nu mai târziu de data de 15 mai a aceluiași an.

Articolul 28

Limitarea domeniului de aplicare

Verificatorul poate concluziona că sfera verificării menționată la articolul 27 alineatul (1) litera (c) este prea limitată în oricare dintre următoarele situații:

(a) există lacune în ceea ce privește datele care împiedică verificatorul să obțină dovezile necesare pentru a reduce riscul de verificare la nivelul necesar pentru a atinge un nivel de asigurare rezonabilă;

(b) planul de monitorizare nu este aprobat de autoritatea competentă;

(c) planul de monitorizare sau planul privind metodologia de monitorizare, după caz, nu prevede o sferă de aplicare sau o claritate suficientă pentru a se emite concluzii cu privire la verificare;

(d) operatorul sau operatorul de aeronave nu a pus la dispoziție suficiente informații pentru a permite verificatorului să efectueze verificarea;

(e) atunci când Regulamentul delegat (UE) …/… sau statul membru a impus aprobarea planului privind metodologia de monitorizare de către autoritatea competentă înainte de transmiterea raportului privind datele de referință, iar planul respectiv nu a fost aprobat de autoritatea competentă înainte de începerea verificării.

Articolul 29

Tratarea neregularităților nemateriale neremediate

(1) Verificatorul stabilește dacă operatorul sau operatorul de aeronave a remediat, după caz, neregularitățile indicate în raportul de verificare referitoare la perioada de monitorizare anterioară, în conformitate cu cerințele impuse operatorului menționate la articolul 69 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066.

În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave nu a corectat neregularitățile respective în temeiul articolului 69 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, verificatorul examinează dacă omisiunile cresc sau ar putea crește riscul de inexactități.

Verificatorul indică în raportul de verificare dacă neregularitățile respective au fost soluționate sau nu de către operator sau operatorul de aeronave.

(2) Verificatorul înregistrează în documentația internă de verificare detaliile privind momentul și modul în care operatorul sau operatorul de aeronave soluționează, pe parcursul verificării, neregularitățile identificate.

Articolul 30

Îmbunătățirea procesului de monitorizare și de raportare

(1) În cazul în care verificatorul a identificat domenii în care poate fi îmbunătățită performanța operatorului sau a operatorului de aeronave în ceea ce privește literele (a)-(e) ale prezentului alineat, acesta include în raportul de verificare recomandări de îmbunătățire a performanței operatorului sau operatorului de aeronave cu privire la următoarele aspecte:

(a) evaluarea riscurilor efectuată de operator sau de operatorul de aeronave;

(b) elaborarea, documentarea, punerea în aplicare și menținerea activităților privind fluxul de date și ale activităților de control, precum și evaluarea sistemului de control;

(c) elaborarea, documentarea, punerea în aplicare și menținerea procedurilor referitoare la activitățile privind fluxul de date și activitățile de control, precum și a altor proceduri care trebuie stabilite de către un operator sau operator de aeronave în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) …/…;

(d) monitorizarea și raportarea emisiilor sau a datelor tonă-kilometru, inclusiv în legătură cu atingerea unor niveluri mai înalte, reducerea riscurilor și sporirea eficienței în procesul de monitorizare și de raportare;

(e) monitorizarea și raportarea datelor pentru rapoartele privind datele de referință și rapoartele privind datele unei instalații nou-intrate.

(2) Pe parcursul unei verificări realizate în anul care succede unui an în care au fost formulate recomandări de îmbunătățire într-un raport de verificare, verificatorul verifică dacă operatorul sau operatorul de aeronave a pus în aplicare respectivele recomandări de îmbunătățire, precum și modul în care s-a realizat acest lucru.

În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave nu a pus în aplicare recomandările respective sau nu le-a pus în aplicare în mod corect, verificatorul evaluează impactul acestui aspect asupra riscului de inexactități și neregularități.

Articolul 31

Verificarea simplificată pentru instalații

(1) Prin derogare de la articolul 21 alineatul (1), verificatorul poate decide, sub rezerva aprobării de către o autoritate competentă, în conformitate cu al doilea paragraf al prezentului articol, să nu efectueze vizite la fața locului în cazul instalațiilor. Decizia se ia pe baza rezultatului analizei riscurilor și după ce s-a stabilit că verificatorul poate accesa la distanță toate datele relevante și că sunt îndeplinite condițiile pentru a nu se efectua o vizită la fața locului. Verificatorul informează operatorul, fără întârziere nejustificată, asupra acestui lucru.

Operatorul trimite o cerere autorității competente prin care îi solicită să aprobe decizia verificatorului de a nu efectua vizita la fața locului.

La primirea unei cereri prezentate de operatorul în cauză, autoritatea competentă decide cu privire la aprobarea deciziei verificatorului de a nu efectua vizita la fața locului, luând în considerare toate elementele următoare:

(a) informațiile furnizate de verificator cu privire la rezultatele analizei riscurilor;

(b) informațiile care arată că datele relevante pot fi accesate de la distanță;

(c) dovezile conform cărora instalației în cauză nu i se aplică cerințele prevăzute la alineatul (3);

(d) dovezile conform cărora sunt îndeplinite condițiile pentru a nu se efectua vizite la fața locului.

(2) Aprobarea autorității competente, menționată la alineatul (1) al prezentului articol, nu este necesară pentru decizia de a nu efectua vizite la fața locului la instalațiile cu emisii scăzute menționate la articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066.

(3) Verificatorul efectuează în orice caz vizite la fața locului în următoarele situații:

(a) dacă raportul de emisii al unui operator este verificat pentru prima dată de către verificator;

(b) dacă verificatorul nu a desfășurat o vizită la fața locului în două perioade de raportare imediat anterioare perioadei de raportare în curs;

(c) dacă, pe parcursul perioadei de raportare, s-au făcut modificări semnificative ale planului de monitorizare, inclusiv cele menționate la articolul 15 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066;

(d) dacă se verifică raportul privind datele de referință al unui operator sau raportul privind datele unei instalații nou-intrate.

(4) Litera (c) de la alineatul (3) nu se aplică în cazul în care, în cursul perioadei de raportare, au existat doar modificări ale valorii implicite a unui factor de calcul, astfel cum se menționează la articolul 15 alineatul (3) litera (h) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066.

Articolul 32

Condițiile pentru neefectuarea vizitelor la fața locului

Condițiile pentru a nu efectua vizitele la fața locului menționate la articolul 31 alineatul (1) sunt oricare dintre următoarele:

1. verificarea se referă la o instalație de categoria A menționată la articolul 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau la o instalație de categoria B menționată la articolul 19 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare respectiv, unde:

   (a) instalația are un singur flux-sursă, așa cum se menționează la articolul 19 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, care este gazul natural, sau unul ori mai multe fluxuri-sursă *de minimis* care, agregate, nu depășesc pragul pentru fluxurile-sursă *de minimis* prevăzut la articolul 19 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066;

   (b) gazul natural este monitorizat prin contorizare fiscală, care face obiectul unui regim juridic adecvat pentru controlul contoarelor fiscale și îndeplinește nivelurile de incertitudine necesare legate de nivelul aplicabil;

   (c) se aplică numai valorile implicite pentru factorii de calcul ai gazului natural;

2. verificarea se referă la o instalație de categoria A menționată la articolul 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau la o instalație de categoria B menționată la articolul 19 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare respectiv, unde:

   (a) instalația dispune de un singur flux-sursă, care este un combustibil fără emisii de proces, iar combustibilul respectiv este fie un combustibil solid care se arde direct în instalație fără depozitare intermediară, fie un combustibil lichid sau gazos pentru care poate exista o depozitare intermediară;

   (b) datele de activitate referitoare la fluxul-sursă sunt monitorizate prin utilizarea uneia dintre următoarele metode:

      (i) metoda de contorizare fiscală, care face obiectul unui regim juridic adecvat pentru controlul contoarelor fiscale și îndeplinește nivelurile de incertitudine necesare legate de nivelul aplicabil;

      (ii) metoda bazată exclusiv pe datele de facturare luând în considerare modificările stocurilor, dacă este cazul;

   (c) se aplică numai valori implicite pentru factorii de calcul;

   (d) autoritatea competentă a permis instalației să utilizeze un plan de monitorizare simplificat în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066;

3. verificarea se referă la o instalație cu emisii reduse menționată la articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 și se aplică literele (a)-(c) de la punctul 2;

4. verificarea se referă la o instalație situată într-un sit fără personal uman, în care:

   (a) datele telemăsurate de la situl fără personal uman sunt trimise direct către un alt loc în care toate datele sunt prelucrate, gestionate și depozitate;

   (b) aceeași persoană este responsabilă pentru gestionarea și înregistrarea tuturor datelor aferente sitului respectiv;

   (c) contoarele au fost deja inspectate la fața locului de către operator sau de către un laborator în conformitate cu articolul 60 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, iar un document semnat sau dovezi fotografice care menționează data, furnizate de operator, demonstrează că la instalația respectivă nu au intervenit schimbări în materie de contorizare sau schimbări operaționale de la data inspecției respective;

5. verificarea se referă la o instalație amplasată într-un sit îndepărtat sau inaccesibil, în special o instalație marină, unde:

   (a) există un nivel ridicat de centralizare a datelor colectate de la situl respectiv și transmise direct către un alt loc în care toate datele sunt prelucrate, gestionate și stocate cu o bună asigurare a calității;

   (b) contoarele au fost deja inspectate la fața locului de către operator sau de către un laborator în conformitate cu articolul 60 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, iar un document semnat sau dovezi fotografice care menționează data, furnizate de operator, demonstrează că la instalația respectivă nu au intervenit schimbări în materie de contorizare sau schimbări operaționale de la data inspecției respective.

Punctul 2 poate fi aplicat, de asemenea, în cazul în care, în plus față de fluxul-sursă menționat la litera (a) de la punctul respectiv, instalația utilizează unul sau mai multe fluxuri-sursă *de minimis* care, agregate, nu depășesc pragul pentru fluxurile-sursă *de minimis* prevăzut la articolul 19 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066.

Articolul 33

Verificarea simplificată pentru operatorii de aeronave

(1) Prin derogare de la articolul 21 alineatul (1) din prezentul regulament, un verificator poate decide să nu efectueze o vizită la fața locului a unui emițător mic menționat la articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, dacă verificatorul a stabilit, pe baza analizei riscurilor, că toate datele relevante pot fi accesate de către verificator.

(2) În cazul în care un operator de aeronave utilizează instrumentele simplificate menționate la articolul 55 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 pentru a determina consumul de combustibil, iar datele raportate au fost generate utilizând instrumentele respective independent de orice date de intrare ale operatorului de aeronave, verificatorul poate decide, pe baza propriei analize a riscurilor, să nu desfășoare verificările menționate la articolul 14, articolul 16, articolul 17 alineatele (1) și (2) și la articolul 18 din prezentul regulament.

Articolul 34

Planurile de verificare simplificate

În cazul în care un verificator utilizează un plan de verificare simplificat, acesta ține evidența motivelor care justifică întrebuințarea planurilor respective în documentația internă de verificare, inclusiv probe care să ateste îndeplinirea condițiilor de utilizare a planurilor de verificare simplificate.

CAPITOLUL III

CERINȚELE APLICABILE VERIFICATORILOR

Articolul 35

Domeniile sectoriale de acreditare

Verificatorul emite un raport de verificare numai unui operator sau unui operator de aeronave care desfășoară o activitate inclusă în domeniul activității menționate în anexa I pentru care verificatorul a fost acreditat în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 765/2008 și ale prezentului regulament.

Articolul 36

Procesul continuu de garantare a competențelor

(1) Verificatorul stabilește, documentează, pune în aplicare și menține un proces de garantare a competențelor pentru a se asigura că întregul personal însărcinat cu activități de verificare este competent pentru a efectua sarcinile care i-au fost alocate.

(2) În cadrul procesului de garantare a competențelor menționat la alineatul (1), verificatorul trebuie, cel puțin, să stabilească, să înregistreze, să pună în aplicare și să mențină următoarele:

(a) criterii generale de competență pentru întregul personal care desfășoară activități de verificare;

(b) criterii specifice de competență pentru fiecare funcție din cadrul organizației verificatorului care desfășoară activități de verificare, în special pentru auditorul EU ETS, auditorul EU ETS principal, evaluatorul independent și expertul tehnic;

(c) o metodă care să asigure competența continuă și evaluarea cu regularitate a performanței întregului personal care desfășoară activități de verificare;

(d) un proces prin care să se asigure pregătirea continuă a personalului care desfășoară activități de verificare;

(e) un proces prin care se evaluează dacă angajamentul de verificare intră în domeniul acreditării verificatorului și dacă verificatorul deține competența, personalul și resursele necesare pentru a selecta echipa de verificare și pentru a finaliza cu succes activitățile de verificare în termenul solicitat.

Criteriile de competență menționate la primul paragraf litera (b) sunt specifice pentru fiecare domeniu de acreditare în care persoanele respective desfășoară activități de verificare.

La evaluarea competenței personalului în temeiul primului paragraf litera (c), verificatorul evaluează competența acestuia în raport cu criteriile de competență menționate la literele (a) și (b).

Procesul menționat la primul paragraf litera (e) include, de asemenea, un proces prin care se evaluează dacă echipa de verificare deține toate competențele și persoanele necesare pentru a efectua activitățile de verificare pentru un anumit operator sau operator de aeronave.

Verificatorul elaborează criterii generale și specifice de competență, care sunt conforme cu criteriile prevăzute la articolul 37 alineatul (4) și la articolele 38, 39 și 40.

(3) Verificatorul monitorizează cu regularitate performanța întregului personal care desfășoară activități de verificare pentru a obține confirmarea faptului că personalul respectiv dispune în permanență de competențele necesare.

(4) Verificatorul evaluează cu regularitate procesul de garantare a competențelor menționat la alineatul (1) pentru a se asigura că:

(a) criteriile de competență menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (b) sunt elaborate în conformitate cu cerințele de competență prevăzute de prezentul regulament;

(b) sunt abordate toate aspectele care pot fi identificate în legătură cu stabilirea criteriilor generale și specifice de competență menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (b);

(c) toate cerințele din procesul de garantare a competențelor sunt actualizate și menținute în mod corespunzător.

(5) Verificatorul deține un sistem de înregistrare a rezultatelor activităților desfășurate în cadrul procesului de garantare a competențelor menționat la alineatul (1).

(6) Un evaluator suficient de competent evaluează competența și performanța unui auditor EU ETS și a unui auditor EU ETS principal.

În acest scop, evaluatorul competent îi monitorizează pe auditorii respectivi pe parcursul verificării raportului operatorului sau al operatorului de aeronave în locul unde este amplasată instalația sau în locul în care își desfășoară activitatea operatorul de aeronave, după caz, cu scopul de a stabili dacă aceștia îndeplinesc criteriile de competență.

(7) În cazul în care un membru al personalului nu reușește să demonstreze că îndeplinește în totalitate criteriile de competență pentru o anumită sarcină care îi este atribuită, verificatorul identifică și organizează pentru acesta cursuri suplimentare de formare sau experiență profesională supravegheată. Verificatorul monitorizează membrul respectiv până când acesta îi demonstrează că îndeplinește criteriile de competență.

Articolul 37

Echipele de verificare

(1) Verificatorul reunește, pentru fiecare angajament de verificare în parte, o echipă de verificare capabilă să efectueze activitățile de verificare menționate în capitolul II.

(2) Echipa de verificare trebuie să fie formată cel puțin dintr-un auditor EU ETS principal și, în cazul în care concluziile verificatorului pe parcursul evaluării menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (e) și analiza strategică impun acest lucru, un număr corespunzător de auditori EU ETS și experți tehnici.

(3) Pentru evaluarea independentă a activităților de verificare legate de un angajament de verificare specific, verificatorul numește un evaluator independent care nu face parte din echipa de verificare.

(4) Fiecare membru al echipei trebuie:

(a) să înțeleagă clar rolul care îi revine în mod individual în cadrul procesului de verificare;

(b) să poată comunica în mod eficace în limba necesară pentru efectuarea sarcinilor specifice care i-au fost alocate.

(5) Echipa de verificare include cel puțin o persoană cu competența și înțelegerea tehnică necesare pentru a evalua aspectele tehnice specifice ale monitorizării și raportării aferente activităților menționate în anexa I care sunt desfășurate de către operatorul de instalații sau de aeronave. Echipa de verificare include, de asemenea, o persoană care este în măsură să comunice în limba necesară pentru verificarea raportului unui operator sau al unui operator de aeronave în statul membru în care verificatorul efectuează verificarea respectivă.

În cazul în care verificatorul efectuează verificări ale rapoartelor privind datele de referință și ale rapoartelor privind datele unei instalații nou-intrate, echipa de verificare include, de asemenea, cel puțin o persoană care are competența și înțelegerea tehnică necesare pentru a evalua aspectele tehnice specifice legate de colectarea, monitorizarea și raportarea datelor relevante pentru alocarea cu titlu gratuit.

(6) În cazul în care echipa de verificare este formată dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească toate cerințele de competență aplicabile auditorului EU ETS și auditorului EU ETS principal, precum și cerințele prevăzute la alineatele (4) și (5).

Articolul 38

Cerințele de competență aplicabile auditorilor EU ETS și auditorilor EU ETS principali

(1) Un auditor EU ETS trebuie să aibă competența de a efectua verificarea. În acest scop, auditorul EU ETS trebuie cel puțin:

(a) să cunoască Directiva 2003/87/CE, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, Regulamentul delegat (UE) …/… în cazul verificării raportului privind datele de referință sau a raportului privind datele unei instalații nou-intrate, prezentul regulament, standardele relevante și alte acte legislative relevante, orientările aplicabile, precum și orientările relevante și legislația relevantă emisă de statul membru în care verificatorul efectuează verificarea;

(b) să aibă cunoștințe și experiență în materie de auditare a datelor și a informațiilor, inclusiv în ceea ce privește:

(i) metodologiile de auditare a datelor și a informațiilor, inclusiv aplicarea pragului de semnificație și evaluarea gradului de semnificație al inexactităților;

(ii) analizarea riscurilor inerente și a riscurilor de control;

(iii) tehnicile de eșantionare legate de eșantionarea datelor și verificarea activităților de control;

(iv) evaluarea sistemelor de date și de informații, a sistemelor TIC, a activităților privind fluxul de date, a activităților de control, a sistemelor și procedurilor utilizate pentru activitățile de control;

(c) să aibă capacitatea de a efectua activitățile legate de verificarea raportului unui operator sau operator de aeronave, conform capitolului II;

(d) să aibă cunoștințe și experiență cu privire la aspectele tehnice ale monitorizării și raportării specifice sectorului, care sunt relevante pentru domeniul activităților menționate în anexa I în care auditorul EU ETS efectuează verificarea.

(2) Un auditor EU ETS principal trebuie să îndeplinească cerințele de competență aplicabile unui auditor EU ETS și să fi demonstrat că are competența de a conduce o echipă de verificare și de a răspunde de efectuarea activităților de verificare în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 39

Cerințele de competență aplicabile evaluatorilor independenți

(1) Evaluatorul independent trebuie să dețină autoritatea corespunzătoare pentru a evalua proiectul de raport de verificare și documentația internă de verificare în temeiul articolului 25.

(2) Evaluatorul independent trebuie să îndeplinească cerințele de competență aplicabile unui auditor EU ETS principal, menționate la articolul 38 alineatul (2).

(3) Evaluatorul independent trebuie să dețină competența necesară pentru a analiza informațiile furnizate în scopul de a confirma caracterul complet și integral al informațiilor, pentru a reacționa în caz de informații lipsă sau contradictorii, precum și pentru a verifica pistele de date cu scopul de a stabili dacă documentația internă de verificare este completă și oferă suficiente informații pentru a susține proiectul de raport de verificare.

Articolul 40

Recurgerea la experți tehnici

(1) În momentul efectuării activităților de verificare, un verificator poate apela la experți tehnici care să furnizeze cunoștințe detaliate și expertiză cu privire la un anumit subiect, necesare pentru a asista auditorul EU ETS și auditorul EU ETS principal în efectuarea activităților de verificare care le revin.

(2) În cazul în care evaluatorul independent nu deține competența necesară pentru a evalua un anumit aspect al procesului de evaluare, verificatorul solicită sprijinul unui expert tehnic.

(3) Expertul tehnic trebuie să dețină competența și expertiza necesare pentru a asista în mod eficace auditorul EU ETS și auditorul EU ETS principal sau, după caz, evaluatorul independent, în privința subiectului pentru care s-a făcut apel la cunoștințele și expertiza sa. În plus, expertul tehnic trebuie să înțeleagă suficient aspectele descrise la articolul 38 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

(4) Expertul tehnic îndeplinește sarcinile precise care îi sunt atribuite sub îndrumarea și responsabilitatea deplină fie a auditorului EU ETS principal al echipei de verificare în care își desfășoară activitatea, fie a evaluatorului independent.

Articolul 41

Procedurile aferente activităților de verificare

(1) Verificatorul stabilește, documentează, pune în aplicare și menține una sau mai multe proceduri pentru activitățile de verificare descrise în capitolul II, precum și procedurile și procesele prevăzute în anexa II. La stabilirea și punerea în aplicare a acestor proceduri și procese, verificatorul efectuează activități în conformitate cu standardul armonizat menționat în anexa II.

(2) Verificatorul proiectează, documentează, pune în aplicare și menține un sistem de management al calității pentru a asigura coerența elaborării, punerii în aplicare, îmbunătățirii și reexaminării procedurilor și proceselor menționate la alineatul (1) în conformitate cu standardul armonizat menționat în anexa II.

Articolul 42

Evidențe și comunicare

(1) Verificatorul ține evidențe, inclusiv evidențe privind competența și imparțialitatea personalului, pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

(2) Verificatorul furnizează cu regularitate informații operatorului sau operatorului de aeronave și altor părți relevante în conformitate cu standardul armonizat menționat în anexa II.

(3) Verificatorul garantează confidențialitatea informațiilor obținute pe parcursul verificării în conformitate cu standardul armonizat menționat în anexa II.

Articolul 43

Imparțialitate și independență

(1) Verificatorul acționează independent de operator sau de operatorul de aeronave și este imparțial în desfășurarea activităților de verificare care îi revin.

Pentru a asigura independența și imparțialitatea, verificatorul și orice parte din cadrul aceleiași entități juridice nu este operator sau operator de aeronave, proprietar al unui operator sau al unui operator de aeronave, nici nu este deținut de aceștia și nici nu întreține cu operatorul sau operatorul de aeronave relații care îi pot afecta independența și imparțialitatea. De asemenea, verificatorul acționează independent de organismele care comercializează certificate de emisii în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră stabilit în temeiul articolului 19 din Directiva 2003/87/CE.

(2) Verificatorul se organizează astfel încât să își asigure obiectivitatea, independența și imparțialitatea. În scopul prezentului regulament, se aplică cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa II.

(3) Verificatorul nu desfășoară activități de verificare pentru un operator sau un operator de aeronave care prezintă un risc inacceptabil la adresa imparțialității sale sau care creează un conflict de interese. Pentru verificarea raportului unui operator sau al unui operator de aeronave, verificatorul nu apelează la personal sau la persoane contractate care s-ar putea afla într-un conflict de interese real sau potențial. De asemenea, verificatorul se asigură că activitățile personalului sau ale organizațiilor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea, independența și imparțialitatea verificării.

Se consideră că a apărut un risc inacceptabil la adresa imparțialității sau un conflict de interese astfel cum sunt menționate în prima teză din primul paragraf, în special în oricare dintre următoarele situații:

(a) atunci când un verificator sau orice parte din cadrul aceleiași entități juridice furnizează servicii de consultanță pentru elaborarea unei părți din procesul de monitorizare și de raportare descris, după caz, în planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă sau în planul privind metodologia de monitorizare, inclusiv elaborarea metodologiei de monitorizare, redactarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave și redactarea planului de monitorizare sau a planului privind metodologia de monitorizare;

(b) atunci când un verificator sau orice parte din cadrul aceleiași entități juridice furnizează asistență tehnică pentru dezvoltarea sau menținerea sistemului pus în aplicare pentru monitorizarea și raportarea emisiilor, a datelor tonă-kilometru sau a datelor relevante pentru alocarea cu titlu gratuit.

(4) Se consideră că a apărut un conflict de interese pentru un verificator în relațiile dintre acesta și un operator sau operator de aeronave în special în oricare dintre următoarele situații:

(a) atunci când relația dintre verificator și operator sau operatorul de aeronave se bazează pe proprietate comună, guvernanță comună, administrare sau personal comun, resurse comune, finanțe comune și contracte comune sau structuri comerciale comune;

(b) atunci când operatorul sau operatorul de aeronave a primit servicii de consultanță menționate la alineatul (3) litera (a) sau asistența tehnică menționată la litera (b) a aceluiași alineat din partea unui organism de consultanță, a unui organism de asistență tehnică sau a altei organizații care întreține relații cu verificatorul și care amenință imparțialitatea acestuia.

În sensul primului paragraf litera (b), imparțialitatea verificatorului se consideră a fi compromisă atunci când relațiile dintre verificator și organismul de consultanță, organismul de asistență tehnică sau altă organizație se bazează pe proprietate comună, guvernanță comună, administrare sau personal comun, resurse comune, finanțe comune, contracte comune sau structuri comerciale comune și plata comună a comisioanelor din vânzări sau a altor stimulente pentru trimiterea de noi clienți.

(5) Verificatorul nu externalizează evaluarea independentă sau emiterea raportului de verificare. În scopul prezentului regulament, în momentul externalizării altor activități de verificare, verificatorul îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa II.

Cu toate acestea, contractarea de persoane în vederea efectuării activităților de verificare nu constituie externalizare în sensul primului paragraf atunci când verificatorul, în momentul contractării persoanelor respective, îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa II.

(6) Verificatorul stabilește, documentează, pune în aplicare și menține un proces pentru a asigura imparțialitatea și independența continuă a verificatorului, a părților din cadrul aceleiași entități juridice ca și verificatorul, a altor organizații menționate la alineatul (4), precum și a întregului personal și a persoanelor contractate implicate în verificare. Procesul respectiv include un mecanism de garantare a imparțialității și a independenței verificatorului și îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa II.

(7) În cazul în care auditorul EU ETS principal efectuează șase verificări anuale pentru un anumit operator de aeronave, atunci auditorul EU ETS principal ia o pauză de trei ani consecutivi de la furnizarea de servicii de verificare către același operator de aeronave. Perioada maximă de șase ani include toate verificările legate de emisiile de gaze cu efect de seră efectuate pentru operatorul de aeronave începând de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

CAPITOLUL IV

ACREDITAREA

Articolul 44

Acreditarea

Verificatorul care emite un raport de verificare pentru un operator sau operator de aeronave trebuie să fie acreditat pentru domeniul activităților menționate în anexa I pentru care verificatorul efectuează verificarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave.

În scopul verificării rapoartelor privind datele de referință sau a rapoartelor privind datele unei instalații nou-intrate, verificatorul care emite un raport de verificare unui operator trebuie să fie acreditat, în plus, pentru grupul de activitate nr. 98 menționat în anexa I.

Articolul 45

Obiectivele acreditării

Pe parcursul procesului de acreditare și pe parcursul monitorizării verificatorilor acreditați, fiecare organism național de acreditare evaluează dacă verificatorul și personalul acestuia care efectuează activități de verificare:

(a) au competența de a realiza verificarea rapoartelor operatorului sau ale operatorului de aeronave în conformitate cu prezentul regulament;

(b) verifică rapoartele operatorului sau ale operatorului de aeronave în conformitate cu prezentul regulament;

(c) îndeplinesc cerințele menționate în capitolul III.

Articolul 46

Solicitarea acreditării

(1) Orice persoană juridică sau altă entitate juridică poate solicita acreditarea în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și al dispozițiilor din prezentul capitol.

Solicitarea conține informațiile necesare în temeiul standardului armonizat menționat în anexa III.

(2) Pe lângă informațiile menționate la alineatul (1) al prezentului articol, înainte de începerea evaluării în temeiul articolului 45, un solicitant pune, de asemenea, la dispoziția organismului național de acreditare următoarele:

(a) toate informațiile solicitate de organismul național de acreditare;

(b) procedurile și informațiile privind procesele menționate la articolul 41 alineatul (1) și informațiile privind sistemul de management al calității menționat la articolul 41 alineatul (2);

(c) criteriile de competență menționate la articolul 36 alineatul (2) literele (a) și (b), rezultatele procesului de garantare a competențelor menționat la articolul 36, precum și alte documente relevante privind competența întregului personal implicat în activitățile de verificare;

(d) informațiile privind procesul de asigurare continuă a imparțialității și a independenței prevăzut la articolul 43 alineatul (6), inclusiv evidențele relevante cu privire la imparțialitatea și independența solicitantului și a personalului acestuia;

(e) informațiile privind experții tehnici și principalii membri ai personalului implicați în verificarea rapoartelor operatorului sau ale operatorului de aeronave;

(f) sistemul și procesul de asigurare a unei documentații interne de verificare corespunzătoare;

(g) alte evidențe relevante menționate la articolul 42 alineatul (1).

Articolul 47

Pregătirea pentru evaluare

(1) La elaborarea evaluării menționate la articolul 45, fiecare organism național de acreditare ia în considerare complexitatea domeniului pentru care solicitantul cere acreditarea, precum și complexitatea sistemului de management al calității menționat la articolul 41 alineatul (2), procedurile și informațiile privind procesele menționate la articolul 41 alineatul (1) și ariile geografice în care solicitantul efectuează sau planifică să efectueze verificarea în cauză.

(2) În scopul prezentului regulament, organismul național de acreditare îndeplinește cerințele minime prevăzute în standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 48

Evaluarea

(1) Echipa de evaluare menționată la articolul 58 desfășoară cel puțin următoarele activități în scopul de a realiza evaluarea menționată la articolul 45:

(a) o examinare a tuturor documentelor și evidențelor relevante menționate la articolul 46;

(b) o vizită la sediul solicitantului pentru a evalua un eșantion reprezentativ din documentația internă de verificare și pentru a evalua implementarea sistemului de management al calității aplicat de solicitant și a procedurilor și proceselor menționate la articolul 41;

(c) observarea unei părți reprezentative din domeniul de acreditare solicitat și a performanței și competenței unui număr reprezentativ de angajați ai solicitantului implicați în verificarea raportului unui operator sau al unui operator de aeronave, pentru a se asigura că angajații își desfășoară activitatea în conformitate cu prezentul regulament.

În desfășurarea activităților respective, echipa de evaluare îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III.

(2) Echipa de evaluare raportează solicitantului constatările și neregularitățile în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III și solicită acestuia să răspundă la constatările și neregularitățile raportate în conformitate cu dispozițiile respective.

(3) Un solicitant întreprinde acțiuni corective pentru a remedia toate neregularitățile raportate în temeiul alineatului (2) și indică în răspunsul său referitor la constatările și neregularitățile raportate de echipa de evaluare acțiunile care sunt întreprinse sau care urmează să fie întreprinse într-un interval de timp stabilit de organismul național de acreditare pentru a remedia toate neregularitățile identificate.

(4) Organismul național de acreditare examinează răspunsurile solicitantului cu privire la constatările și neregularitățile raportate în temeiul alineatului (3).

În cazul în care organismul național de acreditare consideră răspunsul solicitantului drept insuficient sau ineficace, acesta solicită informații sau măsuri suplimentare din partea solicitantului. De asemenea, organismul național de acreditare poate solicita dovezi ale punerii efective în aplicare a măsurilor adoptate sau poate desfășura o evaluare ulterioară pentru a determina dacă acțiunile corective au fost puse efectiv în aplicare.

Articolul 49

Decizia privind acreditarea și certificatul de acreditare

(1) Organismul național de acreditare ia în considerare cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III în momentul elaborării și luării deciziei de acordare, extindere sau reînnoire a acreditării unui solicitant.

(2) În cazul în care organismul național de acreditare a hotărât să acorde, să extindă sau să reînnoiască acreditarea unui solicitant, acesta eliberează un certificat de acreditare în acest sens.

Certificatul de acreditare conține cel puțin informațiile necesare în temeiul standardului armonizat menționat în anexa III.

Certificatul de acreditare este valabil pentru o perioadă de maximum cinci ani de la data la care organismul național de acreditare a eliberat certificatul respectiv.

Articolul 50

Măsurile de supraveghere

(1) Organismul național de acreditare efectuează o supraveghere anuală a fiecărui verificator căruia i-a eliberat un certificat de acreditare.

Supravegherea trebuie să cuprindă cel puțin:

(a) o vizită la sediul verificatorului în vederea efectuării activităților menționate la articolul 48 alineatul (1) litera (b);

(b) aprecierea performanțelor și a competențelor unui număr reprezentativ de membri ai personalului verificatorului în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) litera (c).

(2) Organismul național de acreditare efectuează prima supraveghere a unui verificator în conformitate cu alineatul (1) în termen de maximum 12 luni de la data la care a eliberat certificatul de acreditare verificatorului respectiv.

(3) Organismul național de acreditare elaborează planul de supraveghere a fiecărui verificator într-o manieră care să permită evaluarea unor eșantioane reprezentative din domeniul de acreditare, în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III.

(4) Pe baza rezultatelor supravegherii menționate la alineatul (1), organismul național de acreditare decide dacă să confirme sau nu menținerea acreditării.

(5) Atunci când un verificator desfășoară o verificare într-un alt stat membru, organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul poate solicita organismului național de acreditare din statul membru în care are loc verificarea să desfășoare activitățile de supraveghere în numele său și sub responsabilitatea sa.

Articolul 51

Reevaluarea

(1) Înainte de expirarea certificatului de acreditare, organismul național de acreditare reevaluează verificatorul căruia i-a eliberat certificatul respectiv, cu scopul de a stabili dacă valabilitatea certificatului de acreditare poate fi prelungită.

(2) Organismul național de acreditare elaborează planul de reevaluare a fiecărui verificator într-o manieră care să permită evaluarea unor eșantioane reprezentative din domeniul de acreditare. La planificarea și efectuarea reevaluării, organismul național de acreditare îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 52

Evaluarea extraordinară

(1) Organismul național de acreditare poate efectua în orice moment o evaluare extraordinară a verificatorului pentru a se asigura că acesta îndeplinește cerințele prezentului regulament.

(2) În scopul de a permite organismului național de acreditare să evalueze necesitatea unei evaluări extraordinare, verificatorul informează fără întârziere organismul național de acreditare în legătură cu orice modificare semnificativă relevantă pentru acreditarea sa legată de orice aspect al statutului sau funcționării sale. Modificările semnificative includ modificările indicate în standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 53

Extinderea domeniului de acreditare

Ca răspuns la cererea unui verificator de extindere a domeniului unei acreditări acordate, organismul național de acreditare întreprinde activitățile necesare pentru a stabili dacă verificatorul îndeplinește cerințele de la articolul 45 pentru extinderea solicitată a domeniului său de acreditare.

Articolul 54

Măsuri administrative

(1) Organismul național de acreditare poate suspenda sau retrage o acreditare a unui verificator sau poate restrânge domeniul de acreditare al acestuia în cazul în care verificatorul respectiv nu îndeplinește cerințele prezentului regulament.

Organismul național de acreditare suspendă sau retrage o acreditare sau restrânge domeniul de acreditare al unui verificator la solicitarea verificatorului respectiv.

Organismul național de acreditare stabilește, documentează, pune în aplicare și menține o procedură pentru suspendarea acreditării, retragerea acreditării și restrângerea domeniului de acreditare.

(2) Organismul național de acreditare suspendă o acreditare sau restrânge domeniul de acreditare în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) verificatorul a încălcat în mod grav cerințele prezentului regulament;

(b) verificatorul nu a respectat, în mod persistent și repetat, cerințele prezentului regulament;

(c) verificatorul nu a respectat alte condiții specifice impuse de organismul național de acreditare.

(3) Organismul național de acreditare retrage acreditarea în următoarele cazuri:

(a) verificatorul nu a reușit să remedieze motivul care a stat la baza unei decizii de suspendare a certificatului de acreditare;

(b) un membru al personalului de conducere de nivel superior al verificatorului sau un membru al personalului verificatorului implicat în activitățile de verificare desfășurate în temeiul prezentului regulament a fost găsit vinovat de fraudă;

(c) verificatorul a furnizat în mod intenționat informații false sau a ascuns informații.

(4) Decizia unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage o acreditare ori de a restrânge domeniul de acreditare în conformitate cu alineatele (2) și (3) poate fi contestată.

Statele membre stabilesc proceduri pentru soluționarea contestațiilor respective.

(5) Decizia unui organism național de acreditare de a suspenda acreditarea sau de a retrage acreditarea ori de a restrânge domeniul de acreditare intră în vigoare în momentul în care este notificată verificatorului.

Organismul național de acreditare ridică suspendarea unui certificat de acreditare în cazul în care a primit informații satisfăcătoare și este sigur că verificatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

CAPITOLUL V

CERINȚE APLICABILE ORGANISMELOR DE ACREDITARE PENTRU ACREDITAREA VERIFICATORILOR ETS

Articolul 55

Organismul național de acreditare

(1) Sarcinile legate de acreditare în temeiul prezentului regulament sunt efectuate de către organismele naționale de acreditare desemnate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2) În cazul în care un stat membru decide să permită certificarea verificatorilor care sunt persoane fizice, în temeiul prezentului regulament, sarcinile legate de certificarea verificatorilor respectivi sunt încredințate unei autorități naționale diferite de organismul național de acreditare desemnat în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(3) În cazul în care un stat membru decide să utilizeze opțiunea prevăzută la alineatul (2), acesta se asigură că autoritatea națională în cauză îndeplinește cerințele prezentului regulament, inclusiv cerințele prevăzute la articolul 71 din prezentul regulament, și furnizează dovezile documentare necesare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(4) Organismul național de acreditare este membru al organismului recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(5) În cazul în care procesul de acreditare nu este derulat direct de către autoritățile publice, se încredințează derularea procesului de acreditare ca activitate a unei autorități publice unui organism național de acreditare care este recunoscut în mod oficial de către statul membru.

(6) În scopul prezentului regulament, organismul național de acreditare își exercită funcțiile în conformitate cu cerințele stabilite de standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 56

Acreditarea transfrontalieră

În cazul în care un stat membru nu consideră importantă sau sustenabilă din punct de vedere economic desemnarea unui organism național de acreditare sau furnizarea de servicii de acreditare în sensul articolului 15 din Directiva 2003/87/CE, acesta apelează la un organism național de acreditare al unui alt stat membru.

Statul membru în cauză informează Comisia și celelalte state membre în acest sens.

Articolul 57

Independența și imparțialitatea

(1) Organismul național de acreditare este organizat astfel încât să se garanteze independența sa deplină față de verificatorii pe care îi evaluează și imparțialitatea sa în desfășurarea activităților sale de acreditare.

(2) În acest scop, organismul național de acreditare nu oferă și nu furnizează activitățile sau serviciile furnizate de un verificator și nici nu furnizează servicii de consiliere, nu deține acțiuni în organizația unui verificator și nici nu are alte interese financiare sau administrative în ceea ce privește un verificator.

(3) Fără a aduce atingere articolului 55 alineatul (2), structura, responsabilitățile și sarcinile organismului național de acreditare sunt diferențiate în mod clar de cele ale autorității competente și ale altor autorități naționale.

(4) Organismul național de acreditare ia toate deciziile finale referitoare la acreditarea verificatorilor.

Organismul național de acreditare poate subcontracta însă anumite activități sub rezerva cerințelor stabilite de standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 58

Echipa de evaluare

(1) Organismul național de acreditare numește o echipă de evaluare pentru fiecare evaluare în parte.

(2) Echipa de evaluare este formată dintr-un evaluator principal și, după caz, dintr-un număr corespunzător de evaluatori sau experți tehnici pentru un domeniu specific de acreditare.

Echipa de evaluare include cel puțin o persoană care are cunoștințe relevante pentru domeniul de acreditare în ceea ce privește monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 și care deține competența și înțelegerea necesare pentru a evalua activitățile de verificare la care este supusă instalația sau operatorul de aeronave pentru domeniul respectiv, precum și cel puțin o persoană care cunoaște legislația și orientările naționale relevante.

În cazul în care organismul național de acreditare evaluează competențele și performanțele verificatorului în ceea ce privește domeniul de aplicare nr. 98 menționat în anexa I la prezentul regulament, echipa de evaluare include, în plus, cel puțin o persoană care are cunoștințe privind colectarea, monitorizarea și raportarea datelor relevante pentru alocarea cu titlu gratuit în temeiul Regulamentului delegat (UE) …/…, precum și competența și înțelegerea necesare pentru evaluarea activităților de verificare din domeniul de aplicare respectiv.

Articolul 59

Cerințele de competență aplicabile evaluatorilor

(1) Evaluatorul are competența de a desfășura activitățile impuse de capitolul IV în momentul evaluării verificatorului. În acest scop, evaluatorul:

(a) îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008, menționat în anexa III;

(b) cunoaște Directiva 2003/87/CE, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, Regulamentul delegat (UE) …/…, în cazul în care evaluatorii evaluează competențele și performanțele verificatorului în ceea ce privește domeniul de aplicare nr. 98 menționat în anexa I la prezentul regulament, prezentul regulament, standardele relevante și alte acte legislative relevante, precum și orientările aplicabile;

(c) dispune de cunoștințe cu privire la auditarea datelor și a informațiilor menționată la articolul 38 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, obținute prin formare profesională sau cu ajutorul unei persoane care deține cunoștințe și experiență în ceea ce privește aceste date și informații.

(2) Evaluatorul principal îndeplinește cerințele de competență menționate la alineatul (1), a demonstrat că este capabil să conducă o echipă de evaluare și asumă responsabilitatea efectuării unei evaluări în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Evaluatorii interni și persoanele care iau deciziile de acordare, extindere sau reînnoire a acreditării dețin, pe lângă cerințele de competență menționate la alineatul (1), suficiente cunoștințe și experiență pentru a evalua acreditarea.

Articolul 60

Experții tehnici

(1) Organismul național de acreditare poate include în echipa de evaluare experți tehnici care să furnizeze cunoștințe detaliate și expertiză cu privire la un anumit subiect, necesare pentru a ajuta evaluatorul principal sau evaluatorul în desfășurarea activităților de evaluare.

(2) Expertul tehnic deține competența necesară pentru a asista în mod eficace evaluatorul principal și evaluatorul în privința subiectului pentru care sunt necesare cunoștințele și expertiza sa. În plus, expertul tehnic:

(a) cunoaște Directiva 2003/87/CE, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, Regulamentul delegat (UE) …/… în cazul în care expertul tehnic evaluează competențele și performanțele verificatorului în ceea ce privește domeniul de aplicare nr. 98 menționat în anexa I la prezentul regulament, prezentul regulament, standardele relevante și alte acte legislative relevante, precum și orientările aplicabile;

(b) înțelege în mod suficient activitățile de verificare.

(3) Expertul tehnic execută sarcinile care îi sunt atribuite sub îndrumarea și sub responsabilitatea deplină a evaluatorului principal al respectivei echipe de evaluare.

Articolul 61

Proceduri

Organismul național de acreditare respectă cerințele stabilite în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Articolul 62

Plângeri

Atunci când organismul național de acreditare a primit o plângere referitoare la verificator din partea autorității competente, din partea operatorului sau a operatorului de aeronave sau din partea altor părți interesate, organismul național de acreditare întreprinde următoarele acțiuni într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de trei luni de la data primirii plângerii:

(a) decide dacă plângerea este valabilă;

(b) se asigură că verificatorului vizat i se dă ocazia să își prezinte observațiile;

(c) adoptă măsurile corespunzătoare pentru a trata plângerea respectivă;

(d) înregistrează plângerea și măsurile adoptate; și

(e) răspunde reclamantului.

Articolul 63

Înregistrări și documentare

(1) Organismul național de acreditare păstrează dosare cu privire la fiecare persoană implicată în procesul de acreditare. Printre informațiile din aceste dosare se includ evidențe privind calificările relevante, formarea profesională, experiența, imparțialitatea și competența necesare pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

(2) Organismul național de acreditare păstrează dosare cu privire la verificator în conformitate cu standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 menționat în anexa III.

Articolul 64

Accesul la informații și confidențialitatea

(1) Organismul național de acreditare pune la dispoziția publicului și actualizează cu regularitate informațiile privind organismul național de acreditare și privind activitățile sale de acreditare.

(2) În conformitate cu articolul 8 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, organismul național de acreditare instituie măsurile adecvate de asigurare, după caz, a confidențialității informațiilor obținute.

Articolul 65

Evaluarea la nivel de omologi

(1) Organismele naționale de acreditare se supun cu regularitate unei evaluări la nivel de omologi.

Evaluarea la nivel de omologi se organizează de către organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 aplică criterii adecvate de evaluare la nivel de omologi și desfășoară un proces independent și eficace de evaluare la nivel de omologi pentru a stabili dacă:

(a) organismul național de acreditare care este supus evaluării la nivel de omologi a executat activitățile de acreditare în conformitate cu capitolul IV;

(b) organismul național de acreditare care este supus evaluării la nivel de omologi a îndeplinit cerințele prevăzute în prezentul capitol.

Criteriile includ cerințe de competență aplicabile evaluatorilor și echipelor de evaluare la nivel de omologi specifice sistemului de comercializare a certificatelor de emisie de gaze cu efect de seră stabilit prin Directiva 2003/87/CE.

(3) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 publică și comunică rezultatul evaluării la nivel de omologi a unui organism național de acreditare Comisiei, autorităților naționale responsabile de organismele naționale de acreditare din statele membre și autorității competente a statelor membre sau punctului de contact menționat la articolul 70 alineatul (2).

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), atunci când un organism național de acreditare a trecut cu succes printr-o evaluare la nivel de omologi organizată de organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, organismul național de acreditare în cauză este exceptat de la o nouă evaluare la nivel de omologi în urma intrării în vigoare a prezentului regulament dacă poate demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

În acest scop, respectivul organism național de acreditare prezintă o cerere și documentele necesare către organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 decide dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a unei exceptări.

Exceptarea se aplică pentru o perioadă de maximum trei ani de la data notificării deciziei către organismul național de acreditare.

(5) Autoritatea națională căreia i se atribuie, în temeiul articolului 55 alineatul (2), sarcinile legate de certificarea verificatorilor care sunt persoane fizice, în temeiul prezentului regulament, prezintă un nivel de credibilitate echivalent cu cel al organismelor naționale de acreditare care au trecut cu succes printr-o evaluare la nivel de omologi.

În acest scop, imediat după ce ia decizii prin care autorizează autoritatea națională să efectueze certificarea, statul membru în cauză pune la dispoziția Comisiei și a celorlalte state membre toate dovezile documentare relevante. Nicio autoritate națională nu certifică verificatorii în sensul prezentului regulament înainte ca statul membru în cauză să furnizeze dovezile documentare respective.

Statul membru în cauză examinează periodic funcționarea autorității naționale pentru a se asigura că aceasta prezintă în continuare nivelul de credibilitate menționat anterior și informează Comisia în acest sens.

Articolul 66

Măsurile corective

(1) Statele membre își monitorizează organismele naționale de acreditare la intervale regulate pentru a se asigura că acestea îndeplinesc în mod continuu cerințele prezentului regulament, luând în considerare rezultatele evaluării la nivel de omologi desfășurate în conformitate cu articolul 65.

(2) În cazul în care un organism național de acreditare nu îndeplinește cerințele prezentului regulament sau obligațiile stipulate de acesta, statul membru în cauză ia măsurile corective corespunzătoare sau se asigură că se iau astfel de măsuri corective și informează Comisia în acest sens.

Articolul 67

Recunoașterea reciprocă a verificatorilor

(1) Statele membre recunosc echivalența serviciilor furnizate de organismele naționale de acreditare care au trecut cu succes printr-o evaluare la nivel de omologi. Statele membre acceptă certificatele de acreditare ale verificatorilor acreditați de organismele naționale de acreditare în cauză și respectă dreptul verificatorilor respectivi de a efectua verificarea pentru domeniul lor de acreditare.

(2) În cazul în care un organism național de acreditare nu a fost supus unui proces complet de evaluare la nivel de omologi, statele membre acceptă certificatele de acreditare ale verificatorilor acreditați de respectivul organism național de acreditare cu condiția ca organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 să fi inceput o evaluare la nivel de omologi pentru respectivul organism național de acreditare și să nu fi constatat elemente de neconformitate a organismului național de acreditare cu prezentul regulament.

(3) În cazul în care certificarea verificatorilor este efectuată de autoritatea națională menționată la articolul 55 alineatul (2), statele membre acceptă certificatul eliberat de o astfel de autoritate și respectă dreptul verificatorilor acreditați de a efectua verificarea pentru domeniul lor de acreditare.

Articolul 68

Monitorizarea serviciilor furnizate

În cazul în care un stat membru constată, pe parcursul desfășurării unei inspecții în conformitate cu articolul 31 alineatul (4) din Directiva 2006/123/CE, că un verificator nu respectă prezentul regulament, autoritatea competentă sau organismul național de acreditare din statul membru în cauză informează organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul.

Organismul național de verificare care a acreditat verificatorul consideră comunicarea informațiilor respective drept o plângere în sensul articolului 62, adoptă măsurile de rigoare și răspunde autorității competente sau organismului național de acreditare în conformitate cu articolul 73 alineatul (2) al doilea paragraf.

Articolul 69

Schimbul electronic de date și utilizarea sistemelor automate

(1) Statele membre pot impune verificatorilor obligația de a utiliza modele electronice sau anumite formate de fișiere pentru rapoartele de verificare în conformitate cu articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul delegat (UE) …/….

(2) Se pot pune la dispoziție modele electronice standardizate sau specificații privind formatul fișierelor pentru alte tipuri de comunicare între operator, operatorul de aeronave, verificator, autoritatea competentă și organismul național de acreditare în conformitate cu articolul 74 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066.

CAPITOLUL VI

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 70

Schimbul de informații și punctele de contact

(1) Statul membru stabilește un schimb eficace de informații adecvate și o cooperare eficace între organismul său național de acreditare sau, după caz, autoritatea națională însărcinată cu certificarea verificatorilor și autoritatea competentă.

(2) În cazul în care într-un stat membru se desemnează mai multe autorități competente în temeiul articolului 18 din Directiva 2003/87/CE, respectivul stat membru autorizează una dintre aceste autorități competente ca punct de contact pentru schimbul de informații, pentru coordonarea cooperării menționate la alineatul (1) și pentru activitățile menționate în prezentul capitol.

Articolul 71

Programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare

(1) Până la data de 31 decembrie a fiecărui an, organismul național de acreditare pune la dispoziția autorității competente a fiecărui stat membru un program de lucru în materie de acreditare care conține lista verificatorilor acreditați de respectivul organism național de acreditare care i-au notificat, în temeiul articolului 77, că intenționează să efectueze verificări în statele membre respective. Programul de lucru în materie de acreditare conține cel puțin următoarele informații în legătură cu fiecare verificator:

(a) perioada și locul prevăzute pentru verificare;

(b) informații privind activitățile planificate de organismul național de acreditare pentru verificatorul în cauză, în special activitățile de supraveghere și de reevaluare;

(c) datele auditurilor prin observare directă prevăzute care urmează să fie efectuate de organismul național de acreditare pentru evaluarea verificatorului, inclusiv adresa și datele de contact ale operatorilor sau ale operatorilor de aeronave care vor fi vizitați pe parcursul auditului prin observare directă;

(d) informații care precizează dacă organismul național de acreditare a solicitat organismului național de acreditare din statul membru în care verificatorul efectuează verificarea să desfășoare activități de supraveghere.

În cazul în care apar modificări în ceea ce privește informațiile menționate la primul paragraf, organismul național de acreditare prezintă autorității competente un program de lucru actualizat, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.

(2) În urma prezentării programului de lucru în materie de acreditare în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă furnizează organismului național de acreditare toate informațiile relevante, inclusiv legislația sau orientările naționale relevante.

(3) Până la data de 1 iunie a fiecărui an, organismul național de acreditare pune la dispoziția autorității competente un raport de gestionare. Raportul de gestionare conține cel puțin următoarele informații în legătură cu fiecare verificator care a fost acreditat de organismul național de acreditare în cauză:

(a) detaliile de acreditare ale verificatorilor recent acreditați de către organismul național de acreditare în cauză, inclusiv domeniul de acreditare al verificatorilor respectivi;

(b) orice modificare a domeniului de acreditare al verificatorilor respectivi;

(c) rezultatele sintetizate ale activităților de supraveghere și de reevaluare desfășurate de organismul național de acreditare;

(d) rezultatele sintetizate ale evaluărilor extraordinare care au avut loc, inclusiv motivele care au stat la baza demarării evaluărilor extraordinare;

(e) orice plângeri depuse împotriva verificatorului de la data ultimului raport de gestionare și acțiunile întreprinse de organismul național de acreditare;

(f) detalii privind măsurile întreprinse de organismul național de acreditare ca răspuns la informațiile comunicate de autoritatea competentă, cu excepția cazului în care organismul național de acreditare a considerat informațiile drept plângeri în sensul articolului 62.

Articolul 72

Schimbul de informații privind măsurile administrative

În cazul în care organismul național de acreditare a impus verificatorului măsuri administrative în temeiul articolului 54 sau în cazul în care s-a ridicat o suspendare a acreditării sau dacă o decizie cu privire la o contestație a anulat decizia unui organism național de acreditare de a impune măsurile administrative menționate la articolul 54, organismul național de acreditare informează următoarele părți în legătură cu acest lucru:

(a) autoritatea competentă a statului membru în care este acreditat verificatorul;

(b) autoritatea competentă și organismul național de acreditare ale fiecărui stat membru în care verificatorul efectuează verificări.

Articolul 73

Schimbul de informații de către autoritatea competentă

(1) Autoritatea competentă a statului membru în care verificatorul efectuează verificarea comunică anual organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul cel puțin următoarele:

(a) rezultatele relevante ale verificării raportului operatorului sau al operatorului de aeronave și a rapoartelor de verificare, în special cazurile constatate de nerespectare a prezentului regulament de către verificatorul în cauză;

(b) rezultatele inspecției operatorului sau a operatorului de aeronave, în cazul în care rezultatele respective sunt relevante pentru organismul național de acreditare cu privire la acreditarea și supravegherea verificatorului sau în cazul în care rezultatele indică faptul că s-a constatat nerespectarea prezentului regulament de către verificatorul în cauză;

(c) rezultatele evaluării documentației interne de verificare a verificatorului respectiv, în cazul în care autoritatea competentă a evaluat documentația internă de verificare în temeiul articolului 26 alineatul (3);

(d) plângerile primite de autoritatea competentă cu privire la respectivul verificator.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) furnizează dovezi care atestă că autoritatea competentă a constatat nerespectarea prezentului regulament de către verificator, organismul național de acreditare consideră comunicarea informațiilor respective drept o plângere din partea autorității competente la adresa verificatorului în sensul articolului 62.

Organismul național de acreditare adoptă măsurile corespunzătoare pentru a trata astfel de informații și pentru a răspunde autorității competente într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de trei luni de la data primirii lor. În răspunsul său, organismul național de acreditare informează autoritatea competentă în legătură cu măsurile adoptate și, după caz, cu măsurile administrative impuse verificatorului.

Articolul 74

Schimbul de informații privind supravegherea

(1) În cazul în care organismului național de acreditare al statului membru în care verificatorul efectuează o verificare i s-a solicitat, în temeiul articolului 50 alineatul (5), să efectueze activități de supraveghere, respectivul organism național de acreditare transmite constatările sale organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul, cu excepția cazului în care cele două organisme naționale de acreditare au convenit altfel.

(2) Organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul ia în considerare constatările menționate la alineatul (1) atunci când stabilește dacă verificatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

(3) În cazul în care constatările menționate la alineatul (1) conțin dovezi care atestă că verificatorul nu respectă prezentul regulament, organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul adoptă măsurile corespunzătoare în temeiul prezentului regulament și informează organismul național de acreditare care a efectuat activitățile de supraveghere cu privire la:

(a) măsurile adoptate de organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul;

(b) după caz, modul în care au fost soluționate constatările de către verificator;

(c) după caz, măsurile administrative care au fost impuse verificatorului.

Articolul 75

Schimbul de informații cu statul membru în care este stabilit verificatorul

În cazul în care unui verificator i s-a acordat acreditarea de către un organism național de acreditare dintr-un stat membru diferit de cel în care este stabilit verificatorul, programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare menționate la articolul 71, precum și informațiile menționate la articolul 72 trebuie furnizate, de asemenea, autorității competente a statului membru în care este stabilit verificatorul.

Articolul 76

Bazele de date cu verificatorii acreditați

(1) Organismele naționale de acreditare sau, după caz, autoritățile naționale menționate la articolul 55 alineatul (2) creează și administrează o bază de date și permit accesul la această bază de date altor organisme naționale de acreditare, autorităților naționale, verificatorilor, operatorilor, operatorilor de aeronave și autorităților competente.

Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 facilitează și armonizează accesul la bazele de date pentru a permite comunicarea eficientă și rentabilă între organismele naționale de acreditare, autoritățile naționale, verificatori, operatori, operatori de aeronave și autoritățile competente și poate regrupa aceste baze de date într-o singură bază de date centralizată.

(2) Baza de date menționată la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:

(a) numele și adresa tuturor verificatorilor acreditați de organismul național de acreditare în cauză;

(b) statele membre în care verificatorul efectuează verificări;

(c) domeniul de acreditare al fiecărui verificator;

(d) data la care a fost acordată acreditarea și data la care expiră acreditarea respectivă;

(e) orice informație privind măsurile administrative care au fost impuse verificatorului.

Informațiile sunt făcute publice.

Articolul 77

Notificarea de către verificatori

(1) În scopul de a permite organismului național de acreditare să redacteze programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare menționate la articolul 71, verificatorul trimite, până la data de 15 noiembrie a fiecărui an, următoarele informații organismului național de acreditare care l-a acreditat:

(a) durata și locul prevăzut al verificărilor pe care verificatorul urmează să le efectueze;

(b) adresa și datele de contact ale operatorilor sau ale operatorilor de aeronave ale căror rapoarte de emisii, rapoarte privind datele tonă-kilometru, rapoarte privind datele de referință sau rapoarte privind datele unei instalații nou-intrate fac obiectul verificării sale;

(c) numele membrilor echipei de verificare și domeniul de acreditare în care se încadrează activitatea operatorului sau a operatorului de aeronave.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) au suferit modificări, verificatorul notifică modificările respective organismului de acreditare în termenul convenit cu respectivul organism național de acreditare.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 78

Abrogarea Regulamentului (UE) nr. 600/2012 și dispoziții tranzitorii

(1) Regulamentul (UE) nr. 600/2012 se abrogă de la 1 ianuarie 2019 sau de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în funcție de care dintre acestea este ulterioară.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

(2) Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 600/2012 continuă să se aplice pentru verificarea emisiilor și, după caz, a datelor de activitate anterioare datei de 1 ianuarie 2019.

Articolul 79

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2019 sau de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în funcție de care dintre acestea este ulterioară.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Domeniul de acreditare pentru verificatori

Domeniul de acreditare al verificatorilor se indică în certificatul de acreditare pe baza următoarelor grupe de activități, în temeiul anexei I la Directiva 2003/87/CE, și a altor activități, în temeiul articolelor 10a și 24 din Directiva 2003/87/CE. Aceste dispoziții se aplică, de asemenea, verificatorilor certificați de o autoritate națională în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din prezentul regulament.

Nr. grupei de activități	Domeniile de aplicare a acreditării
1a	Arderea combustibililor în instalații în care se utilizează numai combustibilii comerciali standard definiți în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 sau în instalații din categoria A sau B în care se utilizează gaze naturale.
1b	Arderea combustibililor în instalații, fără restricții
2	Rafinarea uleiurilor minerale
3	— Producerea cocsului — Prăjirea sau sinterizarea, inclusiv peletizarea, minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor sulfidice) — Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară), inclusiv instalații pentru turnare continuă
4	— Producerea sau prelucrarea metalelor feroase (inclusiv fero-aliaje) — Producerea de aluminiu secundar — Producerea sau prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor
5	Producerea de aluminiu primar (emisii de CO_2 și perfluorocarburi)
6	— Producerea de clincher de ciment — Producerea de var sau calcinarea dolomitei sau a magnezitei — Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă — Fabricarea prin ardere de produse ceramice — Fabricarea de material izolant din vată minerală — Uscarea sau calcinarea gipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din gips
7	— Producerea de celuloză din lemn sau alte materiale fibroase — Producerea de hârtie sau carton
8	— Producerea de negru de fum — Producerea amoniacului — Producerea substanțelor chimice organice vrac prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare — Producerea de hidrogen (H_2) și de gaze de sinteză prin reformare sau oxidare parțială — Producerea de sodă calcinată (Na_2CO_3) și de bicarbonat de sodiu ($NaHCO_3$)
9	— Producerea acidului azotic (emisii de CO_2 și N_2O) — Producerea acidului adipic (emisii de CO_2 și N_2O) — Producerea acidului glioxalic și glioxilic (emisii de CO_2 și N_2O)
10	— Captarea gazelor cu efect de seră de la instalațiile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE — Transportarea gazelor cu efect de seră prin intermediul conductelor în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE

Nr. grupei de activități	Domeniile de aplicare a acreditării
11	Stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE
12	Activități de aviație (emisii și date tonă-kilometru)
98	Alte activități în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE
99	Alte activități, incluse de un stat membru în temeiul articolului 24 din Directiva 2003/87/CE, care trebuie specificate în detaliu în certificatul de acreditare

ANEXA II

Cerințe impuse verificatorilor

În ceea ce privește cerințele impuse verificatorilor, se aplică standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 referitor la cerințele pentru organismele care efectuează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere. În plus, se aplică următoarele proceduri, procese și măsuri menționate la articolul 41 alineatul (1):

(a) un proces și o politică de comunicare cu operatorul sau operatorul de aeronave și alte părți relevante;

(b) măsuri corespunzătoare menite să garanteze confidențialitatea informațiilor obținute;

(c) un proces de tratare a contestațiilor;

(d) un proces de tratare a plângerilor (inclusiv un termen orientativ);

(e) un proces de emitere a unui raport de verificare revizuit în cazul în care s-a identificat o eroare în raportul de verificare sau în raportul operatorului sau al operatorului de aeronave după ce verificatorul a înaintat raportul de verificare către operator sau operatorul de aeronave pentru a fi transmis mai departe autorității competente;

(f) o procedură sau un proces de externalizare a activităților de verificare către alte organizații.

ANEXA III

Cerințele minime aplicabile procesului de acreditare și cerințele impuse organismelor de acreditare

În ceea ce privește cerințele minime de acreditare și cerințele impuse organismelor de acreditare, se aplică standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 referitor la cerințele generale privind organismele de acreditare care acreditează organismele de evaluare a conformității.

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Regulamentul (UE) nr. 600/2012	Prezentul regulament
Articolele 1-31	Articolele 1-31
—	Articolul 32
Articolele 32-78	Articolele 33-79
Anexele I-III	Anexele I-III
—	Anexa IV